

Színház

A MAGYAR SZÍNHÁZI TÁRSASÁG FOLYÓIRATA

DRÁMAMELLÉKLET 2005. ÁPRILIS

Rosanna Clarteda*

ALBÉRLETI SZÍNJÁTÉK

EGY MÁSIK TÖRTÉNET

1

7

története

SZEREPLŐK

öt személy: egy pár, egy „barátnő”, egy fiú, egy néni, egy idegen (ugyanaz a színész)

Mindenki a saját nevén játszik

A darab egy albérletben játszódik. Két szoba, konyha, fürdőszoba, előszoba. Egyetlen nagy helyszín van, a szoba, amiből a másik szoba nyílik balról, bal hátul belátni a kis konyhába a kétszemélyes reggelizőasztalra. Egészen jobb elől található a bejárati ajtó. A színpadon, bal elől a szoba bejáratának jelzésére egy oszlop szolgál. Bal elől szintén ajtó, ami a fürdőszobába vezet. A bejárat és a fürdőszoba közötti folyosó jelzésére egy hosszú szőnyeg szolgál. Ha valaki elindul a bejárati ajtóból a fürdőszoba felé, a folyosó végén, jobbra találja a szobát, ahol a történet játszódik. A szobában, a konyha mellett, jobbra ablakkivágás, jók a kilátások. A szoba bal felén, a földön egy matrac, rádobált holmik, ruhák, mint egy kisebb csatatér. A másik felében alacsony dohányzóasztal, két puff. A plafonon, elég magasan, girlandok, színes díszítés. A gangon a Néni jelenik meg. Magában beszél. Két lány jön vele szemben, az egyik magyaráz. Andi és a Néni összenéznek. Fényváltás. Nyílik az ajtó. Két lány érkezik

ELSŐ JELENET

ANDI Nekem nincsenek ismétlődő álmaim, sőt álmaim sincsenek, legalábbis nem szoktam rájuk emlékezni. Iszonyú rendetlenség van, de ez téged ne zavarjon. Bizonyos területeken egyszerűen nem lehet rendet rakni. Ez itt a

folyosó, és mindjárt belépünk... de furcsa, hogy most nappal van! Azért el tudsz, ugye, vonatkoztatni?

SÁRA (a konyha felé néz) Szépen süt a nap.

ANDI Na látod. Miről is beszéltem? Na szóval, ez lenne a szoba, itt van mindenféle – erről beszéltem –, csak a helyére kell rakni, és akkor ez egy normális, élhető... napos... dohányzóasztal, éjjeliszekrény... elég tágas, jó fekvésű, viszonylag jól szigetelt... parkettás...

SÁRA (nem ismer rá) Andi!

ANDI Szekrény az nincs, de... igen... (Hirtelen váltással) Ez a konyha (Kimegy a konyhába), itt van minden, látod, a mélyhűtő fölül találsz, itt most szép rend is van, hát igen, itt látszik, hogy én itt jártam. Kérsz valamit? Na, majd! Mindenképpen! Erre inni kell, de most figyelj, (Elindul a fürdőszoba felé) ez a fürdőszoba. Várj, előremegyek, sosem lehet tudni, de azért gyere, csak nem akarom, hogy valami meglepetés érjen... (Odabent) Jöhetsz!

SÁRA (benéz) Te most itt laksz, vagy itt laktál?

ANDI (kijön) Én? Alig. Ja, tényleg, itt a kulcs.

SÁRA Akkor ki lakik itt?

ANDI Te! Mit akarsz? Érezd otthon magad! Várj, nem csináltam neked kávé, na, légy már egy kicsit lelkes!

SÁRA De én most ezt az egészet nem értem.

* A pécsi előadás szereplői improvizációinak és saját írásainak felhasználásával írta: Szabó Máté. A pécsi előadás szereplői: Ács Norbert, Köles Ferenc, Mészáros Sára, Ottlik Ádám, Szoták Andrea.

ANDI Nem kell érteni! Az a lényeg, hogy tetszik! Nem tetszik? Te mondtad, hogy szépen süt a nap!
SÁRA Máshol is szépen süt.
ANDI De nézd meg jól!
SÁRA Már láttam.
ANDI De jobban!

Sára felnéz a mennyezetre

Ja, itt volt egyszer valami buli...
SÁRA Látom. Menjünk. Majd...
ANDI De most kellene dönteni! Na jó. Majd én döntök helyetted! Neked ez kell! Neked erre van szükséged! Én tudom, hidd el nekem! Na, csinálók egy jó kávé! *(Kimegy a konyhába)*

A másik szoba ajtajában megjelenik egy álmos fej. Sára döbbenet nézi

(A konyhában) Meglátod, fogunk mi még itt pezsgővel koccintani! *(Belép)* Jézusom! Nem is tudtam, hogy itthon vagy... Nem akartunk felkelteni... én csak... visszahoztam a kulcsot, *(Felveszi)* meg... elhoztam... őt... Már megyünk is.

Szünet

FERI Kértek valamit? *(Elindul a konyhába)* Konyha?
ANDI Nem, köszi.
FERI Mer' én igen. *(Elindul a konyhába)*
ANDI Nem, köszi. *(Utánaszól)* Jó reggelt! *(Sárának halkán)* Látszik? Nagyon látszik?
SÁRA Mi? Hogy zavarban vagy? Nem.
ANDI Nem tudom. Most kínos, vagy nem kínos?

Sára elindul

Ne menj már! Egy perc! *(Megfogja)* Egy perc!! *(Kis szünet)* Ez rém kínos.
FERI *(kintről)* Biztos, hogy nem kértek?
ANDI Nem, köszi!
SÁRA Mit?
ANDI Nem tudom, de én biztos, hogy semmit!
FERI *(kintről)* Nem jöttök ki? *(Kis szünet, belép, tulajdonképpen érthetetlenül motyog)* Mer' akkor én bejövök! „Ide most benézek!” Hopp egy csésze! Hopp egy másik! Earl Grey! Cukor, citrom? Méz! Így ni.

A lányok zavartan elveszik

Én üresen iszom. Így lehet érezni az ízet. Van lehetőség. Lehet dönteni. *(Felnéz, érthetően)* Szóval?
ANDI *(nagyon zavarban)* Igen, szóval mondtad, hogy jöhet valaki.
FERI Mikor?
ANDI Hát...
FERI Jó, jó, igen, és...? Ja, igen. Igen. Jó!
ANDI Jó? Na és akkor ő Sára.
SÁRA Jó, jó, jó. Akkor most én ezt itt lerakom. *(Lerakja a csészét)* Én most elmegyek. Köszönöm a teát.
ANDI Várjál már! *(Ferinek)* Na, akkor ő jönne helyetted.
SÁRA Szia. Sziasztok!
ANDI *(utánakiált)* Várj! *(Kis szünet)* Na jó. Megyek én is.
FERI Várjatok már!
ANDI Mondtam neked, hogy „akkor hívj albérlőket...”
FERI Na és most itt vagytok. Mi a baj? Emlékszem már. *(Sárának)* A barátnőd

kicsit el van havazva. Meg sem ittad a teát. *(Betessékeli őket)* Esetleg mást? *(Amerikai kiejtéssel)* Whiskey? *(Rekedtes hangon)* Na, egy pohárával...

Andi meg akar szólalni

(Andihoz) Köszönjük, más nem lesz! Na jó, üljetek már le, Andi, kínáld helyel a vendéget! Tehát? Whiskey? *(Kis szünet)* Az nincs, de kértek valamit? Narancslé!!!

SÁRA *(kissé dacosan)* Én egy whiskyt kérek.

FERI Ez a beszéd. Andrea?

ANDI Most van vagy nincs?

FERI *(utánozza)* Most van vagy nincs.

ANDI *(sóhajt, könnyebb hangnembben)* Na jó, legalább végre tudok beszélni.

Feri elindul a konyhába

Sacika, nem akarsz te is megszólalni? Úgy látszik, csak nekem fontos. Meglásd, nem olyan egyszerű. Meg akarsz szólalni, de nem tudsz, mert jön, jön és...

FERI *(benéz)* Nincs whiskey. Üres üveg van. *(Titokzatosan)* De valamit hozok!

ANDI Na mindegy. *(Benéz a konyhába)* Arról van szó, hogy mondtad, hogy... neked *(Ferinek)* mindegy... mármint hogy *(Sárának)* rendben... *(Ferinek)* és akkor... jön a...

FERI Sára.

ANDI Igen, Sára...

FERI *(Sárának)* Sá-ra.

ANDI Sára... Igen, ő jön... *helyettem...*

FERI Igen...

ANDI Tehát én nem jövök...

FERI Nem... *(Belép két pohár sárgás-pirosas színű lével)*

ANDI De ketten jönnének.

FERI Ketten. *(Andi, majd Sára kezébe nyomja az italt, kíváncsian várja, hogy kóstolják meg)*

ANDI Sára...

FERI Igen, Sára. Nem Sá-ra.

ANDI Sára. Meg a... *(Meglépetten nézi Sárát)* barátja.

FERI Értem.

ANDI *(meglépetten nézi Ferit)* Nem a barátnője!

FERI Hanem a barátja.

ANDI *(Sárának)* Norbi!

Csengetnek

MÁSODIK JELENET

NORBI *(az ajtóban)* Szervusz, Norbi vagyok, nem tudom, jó helyen járok-e. Azt hiszem, itt van a barátnőm és a barátnője, albérlet ügyben. Vagy már voltak itt? Nem tudom.

FERI Köszönjük, nem kérünk pizzát. *(Rázárja, majd kinyitja az ajtót)* Gyere be, itt van az egész nőtanács.

NORBI Egy pillanat, van itt egy pár cucc.

Sára felpattan. Az előszobába siet. Andi lassan utána

SÁRA Várj! Szia, Norbi! Akkor... Várj egy kicsit... *(Ferinek)* Akkor most...

Norbi kezében táskákkal

ANDI *(Ferinek magyaráz)* Ő a második.

SÁRA *(Norbinak)* Te mit csinálsz?
NORBI *(Feri kezébe adja a táskákat)* Kijelentkeztem.
SÁRA De várjatok már egy kicsit!
ANDI Nyugodj már meg, látod, hogy minden rendben van!

Norbi megjelenik egy újabb adag táskával

SÁRA Hát ezt nem hiszem el!
ANDI *(Ferire célozva)* Látod, hogy neki minden mindegy!

Szünet

FERI Persze! *(Andinak)* Hát megbeszéltük. *(Norbinak, aki a küszöbön áll egy halom táskával)* Gyere be! Hát itt várattjátok! *(Sóhajt)* Borzalmasak a nők. *(Kínéz)* Úristen, ezt hogy hoztad fel?
NORBI Többször fordultam. *(Átveszi Feritől)*

Hozzák be a csomagokat. Több hatalmas táska, bőrönd. Odabent Sára nem enyhül

SÁRA *(Andinak)* Ti ezt megbeszéltétek?
FERI *(megáll)* Csak nem velük érkezétek?
NORBI Nem, előrejöttek. Mondták, hogy meg van beszélve. Tényleg, majd én hozom!

Sára Andira néz

ANDI *(Ferire néz)* Hát meg volt beszélve...
SÁRA *(Norbinak)* Várjál már egy kicsit! *(Ferinek)* De akkor most ez így... rendben?

Feri körbenéz. Andi Sáraékra néz, majd Ferire

FERI Nyugodjatok már meg! Persze!
ANDI Na akkor én...
NORBI *(Ferire néz, hálával)* Klassz!
ANDI Akkor én...
FERI Szia, Andika! Hát te? Nem is isszátok a lötyyöt! *(Sáranak)* Milyen a lötyy? Norbert? Lötyyöt? *(Sáranak)* Kináld meg szépen. Szűkös a készlet.

Norbi elveszi Sárától az italt, aki előtte még kortyol egyet belőle. Kis szünet

De majd pótoljuk.
NORBI *(ünnepélyesen emeli poharát)* Majd pótoljuk.
FERI Na.
ANDI Én...
FERI Igen, te méisz.
ANDI Igen, csak... *(Kis szünet, Ferire néz, erőteljesen)* akkor elvinném a cuccaimat. *(Sértődötten)* Bemegyek érte.
FERI *(előzékeny modorban)* Jó! Segítek!

Bemennek

NORBI Elég jó, nem?
SÁRA *(éppen az italból kortyol)* Ja.
NORBI *(játékos haraggal)* Ó, nem hagyta. Na nem baj, bepótoljuk. Bepótolunk mindent.

Sára nézi a szobába beszűrődő napfényt

FERI *(jön a másik szobából két táskával)* Gyere, majd itt bepakoljuk.
NORBI Nekünk meg még ki kell pakolni.
FERI Nekem meg el kell pakolni.

ANDI *(bejön, kezében összegyűrt ruhák)* Na. *(Kis szünet)* Norbi, segítesz ezeket elvinni?
FERI *(ránéz)* Miért nem én?
ANDI *(sértődötten)* Felajánlottad?
NORBI *(Ferinek)* Neked el kell itt pakolni, én meg addig ezt elviszem, te meg, Saci, elkezdheted... ha gondoldod...
SÁRA *(a földön lévő matracot nézi)* Ez az ágy?
FERI *(a szobájára mutat)* Vagy a másik...
ANDI De az egyszemélyes!
FERI Igen, egyszemélyes. Nem minden ágy kétszemélyes.
SÁRA Ez jó?
FERI Nem. Viszont kétszemélyes.
NORBI Majd jól felöltözünk.
FERI Hát igen.
ANDI Na jó, gyere, Norbi, puszi, Sárika! Hívlak, meg... *(Ferire néz, majd vissza)* majd valahogy találkozunk.
FERI Hát például feljössz. Meglátogatod a barátnődet.
ANDI Szavadon foglak!
FERI Szavamon. Na...
NORBI *(Ferinek)* Jó lesz. *(Sóhajt)* Azt hiszem. És akkor az anyagiakat...
FERI Azt hagyd. Az nem számít.
NORBI *(meglepve)* Már hogyne...
ANDI *(Norbinak)* Hagyd! Megmondta. Nem számít. Semmi se számít. Na hahó!
NORBI *(zavartan)* Hahó...

Elmennek. Sára megszólalna

FERI Megittad?
SÁRA Ühüm.
FERI Egészségedre!

KÖZJÁTÉK

Norbi és Andi a lifitben

NORBI Azért az anyagiakat...
ANDI Hagyd már abba.
NORBI Rendben. *(Szünet)* Egyébként tök jó.
ANDI Aha.
NORBI Te hol fogsz most lakni?
ANDI Nekem van lakásom.
NORBI Akkor miért laktál itt?

Szünet

ANDI Nem találtam a kulcsot.
NORBI Á.
ANDI Megérkeztünk.
NORBI Igen.

HARMADIK JELENET

A szoba

FERI *(kilép a fürdőszobából)* Útleved van?
SÁRA Tessék?
FERI Átlépted a határt.
SÁRA Bocsánat.

KÖZJÁTÉK

FERI Semmi baj. Nyugodtan. Mit csinálsz?
SÁRA Csak... gondoltam... ez lesz a mi szobánk, nem?
FERI De.
SÁRA Gondoltam, rendet rakok. *(Kís szünet)* Ezek a tieid?
FERI Nem.
SÁRA Nem?
FERI Valami kell neked belőle?
SÁRA Nem.
FERI Akkor dobjuk ki.
SÁRA De ne... figyelj, mi elmegyünk.
FERI *(hirtelen közel megy)* Nem, nem, nem. Én kérlek, hogy maradjatok. *(Visszalép)*
SÁRA Akkor csak egymásra rakom.
FERI Az életben is így raksz rendet?
SÁRA Hát ott azért van valami rendszer.
FERI Igen? Mesélj.
SÁRA Mármost az én életemben.
FERI Na és...? Mi a rendszer? Kíváncsi vagyok.
SÁRA *(körülnéz)* Hasonló.
FERI Hát ennél kell találni valami kicsivel értelmesebb rendszert.
SÁRA Jó, de ezek...
FERI Ez mind szemét.
SÁRA Mind?
FERI Mind. *(Elővesz egy zacskót)*
SÁRA Mind?
FERI *(a fülére mutat)* Hallókészülék?
SÁRA Nem akarsz átnézni?
FERI Volt alkalmam. *(Felmarkol egy adag ruhát)*
SÁRA Biztosan van itt valami, ami még... *(Felemel egy kendőt)* Nem hiszem el, hogy mindent...

Feri az eddigieket zsákba rakja

(Megáll, felemel egy kockás füzetet) Kidobod a füzetet is? *(Nézegeti)*

FERI *(pakol, közben érthetetlenül beszél)* Múlthordalék. Nélkülözhető és felesleges.

Sára berakja a füzetet a zacskóba

Hé! Mit csinálsz?

SÁRA *(magánál tartja)* Ja, ez nem?

FERI Azt add ide.

SÁRA Ez nem nélkülözhető? Nem felesleges?

FERI Annak nem kellett volna itt lennie. Add már ide! *(Elveszi)* Ennek máshol a helye. *(Beviszi a szobájába)*

Sára utánanéz, Feri visszatér

SÁRA Na látod.

FERI Látom. Vannak véletlenek.

SÁRA Nincsenek.

FERI Rendben. Majd gondolkodom rajta. Most már viszont egészen biztos, hogy mehet... minden... a szeméttbe. *(Széles mozdulatokkal dobál mindent egy nagy szemeteszsákba)* Vigyázz, mert te jössz! *(Kimegy a zsákkal)*

Sára utánanéz, majd lehajol az egyik táskához. A bejárati ajtóban. Feri az Idegen útját állja

IDEGEN Ja, van bent valaki?

FERI Senki.

IDEGEN Ja. *(Tolakszik)* Akkor?

FERI *(eláll az útjából)* Jó.

IDEGEN *(megáll)* Nyugi.

FERI Nem vagyok ideges.

IDEGEN Nocsak. *(A zsákra)* Mégiscsak valaki?

FERI *(idegesen)* Mondom, hogy senki. *(Pénzt ad)*

IDEGEN Jó. Senki.

FERI *(nyomatékkal)* Senki.

IDEGEN Akkor én most elmegyek.

FERI Felőlem...

IDEGEN Még visszajövök!

FERI *(sürgetve)* Jó, jó.

IDEGEN Jó, jó?

FERI Jó, jó, jó... Na... jó a napszemüved.

IDEGEN Húha. Na jó. Hát még jó, hogy jó... *(El)*

JELENETFOLYTATÁS

A szobában

FERI *(belép)* A főbérlő.

SÁRA *(feláll)* És... baj?

FERI Mi?

SÁRA Hát... *(Körülnéz)*

FERI Ja! Dehogyan. Hallottad: semmi se számít. *(Elindul a szobája felé)*

Sára egy hatalmas bőrönddel kinlódik. Feri megáll az ajtóban. Sára kinlódik. Feri megfordul

SÁRA Ezek a könyveim.

FERI Ez igen.

SÁRA Akkora nagy...

FERI Látom. És ez az egy ruhád van? Ebben mi van?

SÁRA Nagyjából ugyanaz.

FERI Mehet a szeméttbe?

SÁRA Azért nem.

FERI Ruhák?

SÁRA Igen. Vegyesen.

FERI Értem. Hát akkor legyen ez a ruhásszekrény.

SÁRA Ez.

FERI Ruhásszekrény – ruhástáska. Tovább. Engem a lényeges dolgok érdekelnek!

SÁRA *(egy közepes méretű táskára és egy kartondobozra mutat)* Norbi...

FERI Ő lényeges?

SÁRA Igen.

FERI Rendben.

Kís szünet

SÁRA Egyébként ennyi.

FERI Tehát könyvek.

SÁRA *(belerúg)* Monológok!

FERI Azt hittem, könyvek.
SÁRA Ezek az én kis kicsikéim, gyertek, mutatkozzatok be a bácsinak.
FERI Sok kis monológ.
SÁRA Monológnak hívjuk azt, mikor sokat beszél egy ember és monologizál.
FERI Ez egy monológ?
SÁRA Nem, ez egy párbeszéd. De ezek itt monológok! Rengeteg! *(Belérúg)*
FERI Úristen.
SÁRA A felvételire!
FERI Ja, értem.
SÁRA El akarom kezdeni!
FERI Rendben.
SÁRA *(hirtelen)* Nem tudok mindent elolvasni! Amúgy is mindig az utolsó pillanatra hagyom, most legalább keresek, elhatároztam, hogy mostantól csak és kizárólag ezt fogom csinálni, még akkor is, ha nincs kedvem! Egyszerűen nem érdekel majd, hogy nincs kedvem! *(Magának)* Rá kell kényyszerítenem magam, és ha csak egy kicsit is tetszik, akkor egyből megtanulom, sőt, nem érdekel, hogy nem érdekel, akkor is megtanulom, és akkor legalább csinálom! Csinálok valamit! Már háromszor próbálkoztam! Már rég valami mást kellene csinálnom! Csak nem tudom, mi az a más! Mindenki más persze tudja... Valami rendszer kellene az életembe. Hát ez az! De... egyelőre ez az egyetlen, amiben látom a rendszert! *(Körülnéz)* Illetve nem látom. De legalább keresem! *(Leül, sóhajt)* Illetve nem is keresem... *(Felnéz)*

Feri nem figyel

(Legyint) Már elkezdtem. Vidámak, szomorúak. Nem igaz! Norbi! *(Kutat az egyik táskában)* Mindent összekever!
FERI Ezek voltak a vidámak, ezek a szomorúak?
SÁRA *(elővesz egy kis szatyrot, ami eddig nem látszott)* Nem, ezek a vidámak.
FERI Művész! Szabad egy monológot?
SÁRA *(ledobja)* Nem. Pakolni kell. *(Rátapos kétszer)*

Feri bemegy a szobájába, Sára egyedül marad. Csönd. Sára utánanéz, majd a könyveire, karján tartja a kis szatyrot. Vacillál. Kinyílik az ajtó. A szobából megszólal egy zeneszám

FERI Művész! Szabad egy monológot? *(Szünet)* Akkor miért hordod magaddal ezt a hihetetlen mennyiségű könyvet?
SÁRA Nem tudom.
FERI Nem hallom!
SÁRA Nem tudom.
FERI Nem, ezt nem hallom. A monológot nem hallom! Monológot akarok! Monológot akarok! Művész! Nem mozog! Hol a helyed?
SÁRA *(áll a könyvek fölött)* Keresek.
FERI *(megragadja a karján maradt szatyornál fogva)* Találni kell. *(Belenyúl a kis szatyorba)*

A következőkben Sára monológot mond a Liliomból, Feri berendezzi a szobát

FERI *(egyszerű embert játszik)* Idehúztam az ágyat a művésznőnek, itt majd besüt a reggeli fény, ez lesz az éjjeliszekrény, egy pillanat, hozok áramot... nagyon várjuk már a következőt!
SÁRA Honnan tudja, hogy ezen az oldalon alszom?
FERI Minden lány ott alszik.
SÁRA De én nem vagyok minden lány!
FERI Minden lány ezt mondja. Művész... türelmetlenek vagyunk.
SÁRA Ennyi volt. Ez magának miért jó?
FERI Kicsi ez a város, legalább történik valami.
SÁRA Miért, egyébként nem?

FERI Hány helyen akar a művésznő egyszerre rendet rakni?
SÁRA *(a másik szoba felé néz)* Majd segíték.
FERI *(ránéz)* Jaj, én nem akarom, hogy nálam rend legyen. *(A kezébe ad egy könyvet)* Ha megbocsát.
SÁRA Nem.
FERI Miért nem?
SÁRA Ezt nem szeretem.
FERI Miért?
SÁRA Semmi. Kaptam.
FERI Akkor ez azé, akitől van. *(Eldobja)*
SÁRA *(felveszi)* Nem, mert kaptam. Én kaptam.
FERI *(kiszalad a konyhába, behoz egy régi sámlit)* Jó.
SÁRA Ez mi?
FERI Semmi. *(Rárakja a könyvet)* Így ni. Akitől a művésznő kapta, az majd örül, kegyed meg néha leporolja. Most úgy tűnik, mintha gúnyolódnék. Ha valami nem ott van, ahol lennie kell, akkor az éppen olyan, mintha a vitrinben lenne, és nem ott, ahol arra használják, amire való. Az ember is akkor használják arra, amire való, ha nem használják semmire! Hiszen saját maga dönt. És ha ezt valaki nem fogadja el, akkor ő az, aki gúnyt űz a... művésznőből! Nem én.
SÁRA Akkor most hadd döntsem el, hogy megszeretem.
FERI Rendben van. Ön nyert. De ezt el lehet dönteni?
SÁRA Lehet, hogy már azzal benne vagy, hogy eldöntötted.
FERI És te már eldöntötted?
SÁRA Eldöntöttem, hogy eldöntöm.
FERI Van lehetőség.
SÁRA Lehet dönteni.
FERI *(elindul a szoba felé)* Akkor most hozok egy asztalt a könyveknek.
SÁRA *(is elindul)* Én pedig berakok valami zenét.
FERI Ott majd én eligazodom.
SÁRA Miért? Olyan nehéz?
FERI Lehet, hogy egyeseknek könnyen menne. Én viszont azt akarom, hogy nehéz legyen. *(Bemegy a másik szobába)*

Sára orra előtt becsapódik az ajtó, majd megszólal a zene

NEGYEDIK JELENET

Este. Könyvek a földön. Jobb elöl íróasztal, rajta számítógép

NORBI *(kitaftóan hülye)* Na. Azt nem értem, hogy mit keresnek a könyvek az asztalon. Ez olyan, mintha az ágyban lennének. Az asztal, ugye, arra való, hogy tart. Vagy hogy írj rajta, vagy... egyél rajta. Na most, a könyveket már megirták, ugye. Az asztalon. Olyan emberek, akiknek nem volt mit enniük rajta. Lehet, hogy volt rajta egy, kettő, három... négy... de tele? Egy asztal tele könyvekkel! *(Szünet)* Hát akkor mire könykölsz? Ez nem fér a fejembe.
SÁRA Jó, csak akkor tedd valahova őket, ahol nincsenek útban, de... akkor tegyük le a piczába, a földre!
NORBI Jó, most dobjuk el az egészet ilyen egzisztencializmus felé, persze, a te életed, jó.
SÁRA Bocsánat, ez a te asztalod, jó.
NORBI Elég, ha nem vagy ingerült. Nem szeretem az ingerültséget.
SÁRA Nem igaz, hogy már az első este így múlik el.
NORBI Ki bántott téged?
SÁRA Akkor nem kellene hozzám szólni, én nyugodtan olvasok.
NORBI Sára, de ki bánt téged?
SÁRA Te mindent akkora kanyarral oldasz meg. Olvasni akarok az asztalon, hát leteszem a földre.

NORBI Igen, kicsit sok könyv volt az asztalon. Átrakhatom?
 SÁRA Hát, mondjuk, ennyit kellett volna mondani. Most mit csinálsz?
 NORBI Teljesen összezavarsz! De egyébként ki mondott mást? Megvan a megoldás. Tudod, hol nincs útban? Az útban! Ha utat rakunk belőle! A főiskolára! Csak helyesen kell kirakni, különben egy labirintusban találsz magad. Mint én, bár én ezt választottam. *(Szünet)* Szóval... sokat kell olvasni...
 SÁRA *(felfortyan)* Tudom, hogy sokat kell olvasni, tudom.
 NORBI Akkor jó.
 SÁRA Nem kell mindig mondani.
 NORBI Rendben. *(Kis szünet. Beletörődötten)* Most ideges vagy.
 SÁRA *(feszült)* Ne kezdj el hisztizni.
 NORBI Nem kezdtem el hisztizni.
 SÁRA *(hirtelen)* Na, most hagyjuk abba.
 NORBI *(lassan)* Nem emeltem fel a hangom.
 SÁRA Nyugodjál már meg.
 NORBI Te nyugodjál meg.
 SÁRA *(remegő dühvel)* Nem fogsz felidegesíteni.
 NORBI Nem akarok felidegesíteni.
 SÁRA *(könyörgő hangon)* Ezt most ne csináld, jó?
 NORBI *(lassan, komótosan)* Nem... csinállok... semmit.
 SÁRA Akkor hallgass el.
 NORBI Jó.
 SÁRA Ezt most direkt csinálod?
 NORBI *(nem bírja tovább)* Miért? Csak annyit mondtam, hogy „jó”!
 SÁRA Rendben. Csináld.
 NORBI *(kifakad)* De szerinted mit mondhattam volna arra, hallgassak? *(Hirtelen)* Jó, rendben van. Hallgatok.

Kis szünet

SÁRA Most kellően felidegesítettél.
 NORBI *(hisztériázik)* Hát mit csináljak, ha felidegesítesz! Hát kikészítesz!
 SÁRA *(láthatatlan közönséghez)* Megint róla van szó.
 NORBI De bassza meg a kurva élet, mi a kurva életet mondhattam volna arra, hogy hallgass? Hát nem tudok lenyugodni! Nem tudok lenyugodni! Hát kommunikációs csapdába csalsz!
 SÁRA *(figyelmeztetőleg)* Figyelj! A szomszéd szobában vannak.
 NORBI Jó, jó, jó, igyekezem, de megőrülök.
 SÁRA Ez az, hogy sosem bírod magad türtöztetni. Érdekes, hogy én tudom. Pedig kurvára dobog a szívem, és megint nem alszunk, és holnap korán akarok kelni végre! *(Lassan)* És nem akarom, érted? *(Kis szünet)* Nem akarom, hogy tönkretegy az életem!
 NORBI *(halkan)* Nem akarom tönkretenni az életem.
 SÁRA *(becsukja a szemét)* Aludjunk.
 NORBI Te most tudsz aludni?
 SÁRA Szeretnék.
 NORBI De én azt akarom, hogy megnyugodj.
 SÁRA Akkor maradj csöndben.
 NORBI De nem bírok csöndben maradni.
 SÁRA *(ránéz, rettenetesen vészjóslóan)* Azt akarod, hogy teljesen kikészüljek?
 NORBI Jó, csöndben vagyok. *(Szünet. Átveszi a pizsamát, melléfekszik. Nagyon halkan szólal meg)* Ugye észrevetted, hogy csöndben voltam? *(Szünet. Nagy levegőt vesz. Egészen halkan)* Ne haragudj. *(Szünet. Hosszan sóhajtozik)* Figyelj...
 SÁRA *(sírva)* Figyelj. Te teljesen kikészítesz. *(Pityereg)* Gyűlöllek, érted?
 NORBI Értem.
 SÁRA Hihetetlenül önző vagy.
 NORBI Igen.

Szünet

SÁRA Gyere ide és hallgass el.

Norbi nagyot sóhajt

Hihetetlen vagy.
 NORBI *(kicsit nevet)* Tudom. *(Kis szünet)* Nem szexelünk? *(Szünet)* Vicc volt. Sajnálom. Sajnálom!

ÖTÖDIK JELENET

Másnap korán reggel. Félstét. Ébresztőóra. Norbi felpattan, és a megszokott, de most már rossz irányba indul. Az ébresztőóra közben csörög. Sára nyugósen felriad

SÁRA Istenem. Kapcsold már le! Mit csinálsz? *(Kiszedi az elemet az órából)*
 NORBI *(rötyög)* Eltévedtem.
 SÁRA Megint nagyon rosszat álmodtam. Nem lesz ez így jó.
 NORBI *(halkan)* Cápák?
 SÁRA Igen, cápák. De most már elkapták a lábamat...

Norbi leül mellé

(Emlékezik) Nyaraltunk...
 NORBI Én...
 SÁRA Te nem voltál ott! Elmondhatom? Na. Iszonyú volt, egyszerűen azt éreztem, hogy ez most már maga a vég. Éreztem, ahogy simul a lábamhoz... szörnyű volt... és ott voltam a tenger közepén, mindenki a parton...
 NORBI Ki volt ott a parton?
 SÁRA Nem tudom. Akkor mondanám. Muszáj kérdezősködnöd? Rosszat álmodtam, ennyi. *(Kis szünet)* Megint mocorogtál éjszaka.
 NORBI Sajnálom. *(Feláll)*
 SÁRA Sértődj meg.
 NORBI Nem sértődtem meg, ne paprikázd már fel magad állandóan. Elmegyek. *(Visszafordul)* Te?
 SÁRA Majd.
 NORBI Biztos?
 SÁRA Biztos.

Norbi kimegy. Sára ránéz az órára, majd lefekszik

HATODIK JELENET

Fényváltás. A nap végigfut az ágyon, majd eltűnik. Nyílik a másik ajtó. Előjön a fény. Feri kilép, bezárja az ajtót. Betotyog a konyhába. Sára lassan felébred. Ránéz az órára, majd megpillantja mellette az elemeket. Nagyot sóhajt. Feri kijön a konyhából egy csészevel, bemegy a fürdőszobába. Sára bemegy a konyhába. Feri kijön a fürdőszobából, bemegy a szobába. Sára beszalad a fürdőszobába. Nem találkoznak. Feri közben az üres csészevel bemegy a konyhába. Együtt csorognak. Majd visszamegy. Sára kijön a fürdőszobából, bemegy a konyhába. Feri kijön a szobájából felöltözve, bemegy a fürdőszobába. Sára kijön a kávéval a konyhából, és a másik szoba ajtaja előtt ácsorog. Feri kijön a fürdőszobából, és a bejárati ajtón át távozik. Sára egyedül van. Lassan elindul a másik szoba felé. A kilincsre teszi a kezét. Ebben a pillanatban nyílik a bejárati ajtó, Sára ijedten elugrik, a bögrében lévő kávét kiönti. Andi lép be

HETEDIK JELENET

ANDI Hát te? Most...

SÁRA Nemrég...

ANDI Mi az?
 SÁRA Semmi. A kávé. *(Bemegy a konyhába, kijön egy felmosóronggyal)*
 ANDI *(a másik szoba ajtajára néz)* Na milyen?
 SÁRA Ki?
 ANDI A hely.
 SÁRA *(törli a parkettát)* Ja, jó.
 ANDI Aha.
 SÁRA Tessék?
 ANDI Semmi.
 SÁRA *(feláll)* Te figyelj...
 ANDI Igen?
 SÁRA *(bemegy a konyhába)* Nem, semmi. *(Visszajön)* De jó! Ezt honnan? Jaj, ezek olyan jók, és észrevetted, hogy kezd bejönni mostanában a divatba ez, hogy ilyen... Úgy értem, mostanában olyan jól öltözködsz!
 ANDI Jó itt?
 SÁRA Igen.
 ANDI *(kántálva)* Mindenütt jó...
 SÁRA *(folytatja)* De nem mindig.
 ANDI Én úgy értettem, hogy mindenütt...
 SÁRA Tudom! *(Elhadarja)* Mindenütt jó, de a legjobb otthon. Én csak azt mondtam, hogy valamikor nem az.
 ANDI Hogy mi? Nem értelek.
 SÁRA *(zavartan mosolyog)* Mindegy, csak úgy mondtam. Valamikor nem jó. Nem? Van, amikor nem jó.
 ANDI Jól vagy?
 SÁRA Igen!
 ANDI *(körbenéz)* Megszámoltad a sarkokat?
 SÁRA Elfelejtettem. Ma már késő?
 ANDI Nem tudom. És mikor nem jó?

Szünet

SÁRA Tegnap este például nem volt jó.
 ANDI Á. *(Kis szünet)* Számold meg a sarkokat.
 SÁRA Nem felejttem el. Köszi.
 ANDI Majd jövök még.
 SÁRA Mikor?
 ANDI Mondjuk, este.
 SÁRA Ma?
 ANDI Valamikor. Szia. *(Elmegy)*
 SÁRA *(egyedül marad. Kinéz az ablakon)* „Mit csináljunk? Élni kell!” *(Az instrukciókat is mondja)* Szünet. *(Szünetet tart)* „És élni fogunk, Ványa bácsi. *(A sámlinak beszél)* Végigéljük a napok, az esték hosszú-hosszú sorát; türelmesen elviseljük a megpróbáltatásokat, amelyekkel sújt a sors; nyugalmat nem ismerve dolgozni fogunk másokért most is, öregkorunkban is, ha meg üt az óránk, békésen meghalunk, és ott, a síron túl majd azt mondjuk, hogy szenvedtünk, sírtunk, sok volt a bánatunk, és az isten megsajnál bennünket, és mi ketten – te meg én, drága bácsikám – megérjük ott a gyönyörű szép, fényes életet...”

KÖZJÁTÉK

Belép a Néni. Kezében zacskó

NÉNI A Hugónak hoztam a cupákat. A cupákat, ez most pulyka.
 SÁRA Csókolom.
 NÉNI Én is.
 SÁRA Itt nincsen Hugó.
 NÉNI Akkor ki zongorázott?
 SÁRA Senki. Lehet, hogy szólt a rádió.

NÉNI Jaj, kedves. Milyen helyes pofija van. Letenném...
 SÁRA Tessék hagyni, köszönöm.
 NÉNI Majd áthozom a kenőcsöt, amit az Érsek doktor küldött az édesanyád ekcémájára. Mikor mész megint?
 SÁRA Nem tudom.
 NÉNI Nem nála voltál?
 SÁRA Nem, mi kollégiumból költöttünk ide.
 NÉNI *(hallgat)* Mindegy. A zacskót megvárom.

Sára kimegy, monologizál, visszajön

Na mindegy, majd én elmosom. Jó is lesz, hogy visszajöttél. A múltkor is egész éjjel, engem nem zavar, csak a Radványiné tudja.
 SÁRA *(visszamegy)* Hát igen. Lehet. *(Folytatja)* „...örülni fogunk, meghatott mosollyal tekintünk vissza majd mostani boldogtalanságunkra – és megpihenünk. Én hiszek ebben, bácsikám, forrón, szenvedélyesen hiszek...”
 Letérdel előtte, karjára hajtja fejét; kimerült hangon...
 NÉNI *(a közönségnek)* Visszajött! Visszajött.
 SÁRA „Megpihenünk.” *(Kis szünet, halkán)* Tyelegin halkan gitározik...

Sára ül a széken. Fényváltás. Csörren a zár. Valaki belép. Norbi az

NYOLCADIK JELENET

NORBI Na ma este nem akarom már, hogy történjen semmi. Egyszer történjen már meg, hogy örülni próbálsz annak, hogy itthon vagyunk, ketten.
 SÁRA Örülök.
 NORBI Nem látom.
 SÁRA Annak *nem* örülök.
 NORBI Na látod, mégse örülsz! Na kinek van igaza mindig? A férfinak? És ki itt a férfi? Lássuk csak, nagyon keresek, nagyon keresek! Esetleg a matrac alatt? Nem, az poloska. Vicces fiú vagyok én! A konyhában? Vagy a fürdőszobában? *(Kimegy, kintről)* Megvan!

Közben nyílik a bejárati ajtó, ugyanakkor Norbi lehúzza a WC-t a fürdőszobában. Belép Feri

FERI *(Sárának)* Szia. Egész nap?
 SÁRA Igen.
 FERI Holnap ne. *(Bemegy a szobájába)*
 NORBI *(belép)* Megtaláltam. Na hol volt? Gyere, nézd meg. Nem hiszed, várj, szólok neki. *(Kimegy)* Gyere csak be!

Feri belép, aztán Norbi peckesen

Ó... Á...

Sára nevet, Feri nem érti

Legalább jobb lett a kedved. *(Férinek)* Szia!
 FERI Szia.
 NORBI *(Sárának)* Lemegek a boltba. *(Elfordul)*
 FERI *(Sárának)* Rendben?
 NORBI *(visszafordul)* Mit hozzak?
 SÁRA Rendben.
 NORBI Tudod, mit? Eldöntöm! *(Elindul)*
 FERI Nekem is kéne... várj...
 SÁRA *(utánakiált)* Norbi! Hoznál még...
 FERI Ne, lemegek én is...
 NORBI Nem kell...

SÁRA (*Ferinek*) Hoz neked!
 NORBI Tessék?
 SÁRA Nem?
 FERI Nem, lemegyek én is.
 NORBI Nem.
 FERI De hát lemegyek én is!
 NORBI Nem kell. Főlöszlegesen lemenni ketten.
 FERI Jó. Akkor köszí. Adok pénzt, várj.
 NORBI Van nálam.
 FERI De, várj, kéne nekem...
 NORBI Sziasztok!
 SÁRA Norbi! Még el se mondta, mi kell neki!
 NORBI Cigi. Nem? Csak sietek, mert bezár.
 FERI Éjjel-nappali.
 NORBI Akkor mondjátok, mi kell. Cigi...
 SÁRA Senki nem cigizik.
 FERI Ha ragaszkodsz, hozz egy doboz cigit, de nekem egy zacskó hajdina kel-
 lene, meg két üveg Evian, ezért akarok adni pénzt.
 NORBI Milyen? Mi?
 SÁRA Hajdina!
 NORBI Hajdina.
 FERI Tudják már.
 NORBI Már tudják. Rendben.
 FERI De lemegyek veled...
 NORBI Hagyd. Nem. Tehát.
 FERI Hajdina, Evian.
 NORBI Igen. Akkor most megyek... (*Hezitál*)
 FERI (*pénzt ad*) Itt van. Lesz, ami lesz.
 NORBI Nem kell!
 FERI Nagyon drága hely. Csak nincs más.
 NORBI De mondom, hogy nem kell. (*Észrevétlenül elveszi*) Köszí.
 FERI Eviant hozz, mindenképp. Ásványvíz. Köszí.
 NORBI Cigi?
 FERI Meg valami kicsi édesség, nem bánom. Rád bízom. Biztos, hogy ne
 segítek?
 NORBI Szerintem elbírom.
 FERI Szerintem is. Rendben.

Norbi Sárát nézi

SÁRA Na siess, mert bezár.
 NORBI Éjjel-nappali.

Sára sóhajt. Feri bemegy. Norbi Sárát nézi

SÁRA Vicc volt.
 NORBI Van humorom. (*El*)

Sára ugyanott áll, az ajtó előtt. Megkeresi a táskáját, és előveszi a mobilját

KÖZJÁTÉK

Norbi a liftben áll. Üzenetet vár. Üzenetet kap

KILENCEDIK JELENET

*A szoba. Sára elindul a fürdőszoba felé. Feri bemegy a konyhába. Megismétlődik köz-
 tük a délutáni jelenet, csak most vízzel. A végén Sára megint egyedül marad. Éppen
 készül benyitni a másik szobába, amikor nyílik a bejárati ajtó. A víz megint kiburul*

ANDI Hahó! (*Belép*) Mondtam, hogy este jövök! Mi van, megint ki vagy bo-
 rulva? Na a helyzet? Srácok! Hahó!
 SÁRA (*feltörli a vizet*) Most ment el.
 ANDI (*leguggol*) Ki, Norbi?
 SÁRA Nem...
 ANDI Ja, az nem érdekel. Mindig lépcsőn megy. Mánias. Most hova ment?
 Nem mondta? Itt maradt nála... megnézem... (*Feláll, bemegy a másik szobába*)

*Sára visszaviszi a konyhába a rongyot, majd amikor belép a szobába, látja, hogy
 nyitva az ajtó. Amikor az ajtóhoz ér, kijön Andi*

Mi van, leskelődsz? Érdekel a szobája, mi?
 SÁRA (*visszaugrik*) Nem, csak...
 ANDI Mit „nem, csak”? (*Kinyitja az ajtót*) Gyere, majd tartok idegenvezetést.
 SÁRA (*elfőn*) Nem. Nem érdekel.
 ANDI Pedig elég érdekes... Az odú... A barlang...
 SÁRA Mondtam, hogy nem érdekel. Csak kíváncsi voltam. De már nem ér-
 dekel.
 ANDI (*bezárja az ajtót, komolyan*) El vagy pirulva.
 SÁRA Könnyen elpirulok.
 ANDI Mi van, mit játszod az eszed? Tök jó hapsi, hát nekem mondd?
 SÁRA Nem mondtam semmit.
 ANDI Csak gondoltál.
 SÁRA Nem gondoltam.
 ANDI Dehogynem.
 SÁRA Jó, akkor gondoltam.
 ANDI Engem, mondjuk, nem érdekel. Holnap kezdődnek a válogatások. Én
 tartom. Na, ott *lesznek* érdekes emberek!
 SÁRA Hajrá!
 ANDI Jaj, ne játszd már, ez borzalmas, hogy veled mennyire nem lehet sem-
 miről őszintén beszélni!
 SÁRA Miért? Neked az az őszinte, ha azt mondom, amit hallani akarsz?
 ANDI Jó. Elhiszem. Elhiszem. Csak szerintem hazudsz, de én elhiszem. Na
 mindegy. Holnap... Azért szoríts! Ha én találok meg a megfelelő embert,
 a cégünk kapcsolatba kerül azzal a céggel, amelyik azt a hasizomgépet ké-
 szíti, azt az elektromosat. Na jó, látom, téged ez nem érdekel.
 SÁRA De érdekel.
 ANDI Nem baj. Azért szoríts. Te meg el ne felejtst!

Sára ránéz, Andi mutatja a sarkokat

SÁRA Ja!
 NORBI (*belép egy szatyorral*) Tessék. (*Sára kezébe nyom valamit*)
 ANDI Szia, Norbicsek!
 NORBI Szia, Andi! Már találkoztunk. (*Indul a konyha felé*)
 SÁRA Mit hoztál még?
 NORBI (*a konyhában*) Ja, pár dolgot...
 SÁRA (*Norbinak*) Elment... valahova.
 NORBI (*kintről*) Jó, hát berakom a hűtőbe.
 SÁRA Mit hoztál?
 NORBI Mondom, pár dolgot...
 ANDI (*ünnepélyesen*) Csak nem házavató?
 NORBI (*ránéz*) Nem.
 SÁRA Mondd már, hogy mit hoztál, fogadjunk, pezsgőt! Akarok inni! Nem,
 Andi?
 ANDI Pezsgő!!! Jaj, de aranyos, Norbika pezsgőt hozott!
 NORBI Hagyjatok már. Most mit csináljak ezzel a pénzzel? (*A másik szobára néz*)
 ANDI Add ide, majd odaadom neki. (*Elveszi*) Na rendben van, akkor pez-
 sgőzzünk!

Belép Feri

Jaj! Hol voltál, már mindenki úgy hiányolt! Te! (*Odamegy hozzá*) Kóbor lovag.
FERI Buli van?
ANDI Ez az!!! Buli van!!!
FERI Jaj, de ijesztő vagy ilyenkor.
ANDI Menjél a faszomba! (*Távozik*)
NORBI (*aggódva*) Nála maradt a pénzed!
FERI Igen?
NORBI A bolti.
FERI Jó.
NORBI Utánamenjek?
FERI Mi? Pénz után, nő után? Tudod mikor.
SÁRA (*gúnyosan*) Te csak tudod!

Norbi ránéz

Na nem iszunk pezsgőt?
FERI Tényleg, a...
NORBI Evian? Hagyd! Bent van a hűtőben. Hozom! Jéggel, nem? Sára?
Pezsgő. Hozom. (*Kíviharzik*)

Feri leül

SÁRA (*Ferinek*) Nem zavartunk tegnap éjszaka?
FERI (*zavarba jön*) Dehogy. (*Feláll*) Figyelj, hozd be... vagy várj, kimegyek...
(*Kimegy a konyhába*)
SÁRA (*is beáll a konyhaajtóba*) Mi a helyzet, srácok? Mi az, te az egész üveggel iszod? Ne szarakodj már annyit, annyira innék már!
NORBI Kell neked is az üveg? Itt van. Itt sürgetsz.

Jönnek be

SÁRA Igen, igen, mert végre történik valami. Egész nap...
NORBI És Andi?
FERI (*legyint*) Szokott így.
SÁRA (*Ferinek*) Keresett ám délután.
FERI Tudom.
NORBI Miattam ment el, mert nem nyitottam ki a pezsgőt?
SÁRA Szálljál már le Andiról! Szóval megtanultam két monológot, amit már tudtam. De megint megtanultam!
FERI Most már kétszer tudod.
NORBI És a...
SÁRA Azt még nem, de majd azt is, jaj, ne türelmetlenkedj már! (*Ferinek*)
Olyan türelmetlen!
NORBI Te türelmetlenkedtél itt az előbb.
SÁRA És mindig okoskodik.
NORBI Mikor okoskodom?
SÁRA Múltkor is. Szubkultúra vagy mi.
NORBI Szubjektivitás. Ez nem olyan bonyolult. Viszont holnap vizsgázom ögörögéből, anélkül nem élet az élet.
SÁRA Rágyújtok.
NORBI Mit csinálsz?
SÁRA Ha te most elkezdted, én rágyújtok, hoztál cigit, nem? (*Kimegy a konyhába*)
NORBI (*Ferinek*) Tényleg, csak könnyű volt.
SÁRA Hol...
FERI Ott!
SÁRA Ja!
NORBI Hol jártam? Most cigizni fogsz?
SÁRA (*Ferinek*) Te?
FERI Én leszoktam.

SÁRA Gyere, gyűjts rá.
FERI Nem.
SÁRA Hm. Van akaratereőd. (*Rágyújt*)
NORBI Ejnye. Hol jártam? Az a baj, hogy engem mindig más érdekel, mint amit tanítanak. Én megrekedtem már az elején.
SÁRA Kezdi már.

Norbi szabad improvizációja a „tükröződésemélet” témájában

(*Hosszan figyel*) Mátrix?

Feri, Norbi ránéznek

Félreégett a cigi, ez mit is jelent. Megcsalnak?
FERI Nem, azt szokták mondani, hogy szeret valaki.
NORBI Léteznie kell egy jobb világnak a barlang falain kívül.
SÁRA Én szeretek valakit, vagy engem szeret valaki?
FERI Téged szeret valaki titokban. Ezt mondják.

Sára Norbira nevet

NORBI Engem ez érdekel, na de ebből csak pénteken vizsgázom.
SÁRA Akkor majd csütörtökön elmondod.
NORBI Ki tudja, lehet, hogy nem lesz csütörtök. És ha én hirtelen megvilágosodok, nem kapok diplomát?
SÁRA Megint most akarsz megvilágosodni?
NORBI Nem. Mindegy. Ez most így túl bonyolult.
SÁRA (*feliül*) Egy kicsit, cinculi, egy kicsit. (*Homlokon csókolja*)
NORBI Engem mindig félreértetek!
SÁRA Mindig ezt mondja.
NORBI Nem igaz! Hadd mondjam már el! Ez létkérdés! Hát nem érted?
SÁRA Jó, de hagyd már szegényt!
NORBI De érdekl!
SÁRA Az, hogy te megvilágosods?
NORBI Hol jártam...
SÁRA Akhilleusz megelőzi a teknősbékát.
FERI A boldogság igazolja a valódi tudást.
NORBI (*örjöng*) Nietzsche! Szevasz!
SÁRA Annyira be akarok rúgni, hogy legalább tizenkét sarkot lássak magam előtt forogni.
NORBI Azt ugye tudod, hogy engem ez érdekel a legjobban.
FERI Már igen, mondtad.
NORBI Én is úgy érzem, hogy ott az egyetemen egy barlangban vagyunk. Akkor meg mi értelme az egésznek, ha még ott is a falat bámuljuk? Ki visz ki minket a szabadba? Hogy értsünk már meg végre valamit ebből az egészből, és abból a nyomorult szenvedésből, aminek ezek a könyvek a melléktermékei! Ezek is szerencsétlen emberek voltak, csak éppen ők értették, hogy miért. Szeretném én is megérteni, mi a bajom! Az egyetemes gond! Hogy milyen anyagból van a barlang fala, azt leszarom. Merre van a kijárat? Érted? És nem, és nem, és nem! Egyszerűen nem lehet objektíven őszintének lenni! Ellenkezőleg! Csak így! Hogy bazd meg, szarul vagyok, érted? Szarul. Aki megmondja, hogy miért, az a filozófus.
FERI (*Sárára nézi*) Olyan az egész, mintha összekeverték volna az emberek életét. Mintha elvették volna az életünket. Szegény, mindjárt elalszik.
NORBI (*úgy marad*) Pontosan ezt érzem. Ez az! Igen. Ez szép volt.
SÁRA (*feliül*) Hol van?
NORBI Nem mondd, hogy őt keresed?
SÁRA Nem, csak hol van?
NORBI Lefeküdt. Nem is köszöntél neki. Mi van, már ilyen jóban vagytok?
(*Visszaviszi az üvegeket a konyhába*)
SÁRA Jaj, menj már.

NORBI *(visszajön, letérdel Sára két lába közé)* Sára.
 SÁRA Mi van? Jaj, el ne felejtsem megszámolni a sarkokat.
 NORBI Négy van belőle.
 SÁRA Jaj, de hülye vagy.
 NORBI Csak vicceltem, tudom, hogy ez a szokás, de előbb gyere... *(Feláll, próbálja felhúzni)* Nem akarsz zuhanyozni?
 SÁRA Mindjárt.
 NORBI Nekem mindegy.
 SÁRA Dehogynem?
 NORBI Tessék?
 SÁRA Te voltál már két nővel?
 NORBI *(rosszul hall)* Nem értem.
 SÁRA Két nővel.
 NORBI Hogy voltam-e két nővel?
 SÁRA Voltál, mi?
 NORBI Te be vagy rúgva.
 SÁRA Nem! Csak a biztos érdekes lehet.
 NORBI Két nő?
 SÁRA Vagy két férfi.
 NORBI Micsoda?
 SÁRA Én képtelen lennék rá.
 NORBI Még jó.
 SÁRA Miért jó? Mindent ki kell próbálni. Te már mindent kipróbáltál?
 NORBI Nem akarok mindent kipróbálni.
 SÁRA Dehogynem.
 NORBI Jó, akkor ki akarok.
 SÁRA Na látod.
 NORBI De ezt most miért mondtad?
 SÁRA Mert. Mindent ki kell próbálni.
 NORBI És most engem idegesítesz? Ezt már kipróbáltad párszor.
 SÁRA És te? Kipróbáltad?
 NORBI Mit? Azt? Nem mindegy?
 SÁRA Végül is. Megyek zuhanyozni, felébredtem. Vagy most akkor te mész?
 NORBI Akarsz menni?
 SÁRA Döntsél már! Te vagy a férfi.
 NORBI Akkor megyek. *(Bemegy a fürdőszobába)*

TIZEDIK JELENET

Sára egyedül marad. Vár. A fürdőszobában csönd van. Nyílik az ajtó. A másik szobából előjön Feri törülközőben

SÁRA Bent van.
 FERI Ja, bocs.
 SÁRA Semmi.

Feri visszamegy a szobába. Kis idő múlva a szobából kellemes, nyugodt zene szólal meg. Sára felkel, és bemegy a konyhába. Feri jelenik meg, látja, hogy üres a szoba, a fürdőszoba felé néz, majd felveszi a poharát, és visszamegy. Becsapódik a hűtőajtó, Sára megjelenik a konyhaajtóban a pezsgősüveggel, áll egy darabig, majd visszamegy. Hallani, amint tölt magának. Feri kijön a szobából az üres pohárral, és láthatóan az üveget keresi. Ekkor csörömpölés hallatszik a konyhában. Sára szépséggel. Feri, akin továbbra is törülköző van, visszaoson a szobájába, hallatszik, amint behúzza maga mögött az ajtót. Sára megjelenik az ajtóban nyakig pezsgősen. Közben a fürdőszobában elzáródik a víz. Sára visszamegy. Feri kijön egy pillanatra, tétovázik, visszamegy. Sára megjelenik az ajtóban, egyik kezében a törülköző, másik kezében a pohár, elhajtja a rongyot, és a szájához emeli a poharat

NORBI *(a fürdőszobaajtóból)* Saci! Kakáltam! Vicceltem! Hahó! Törülközőt kérek!

Sára útközben lerakja a poharat, kimegy a fürdőszobába egy törülközővel

(Odabent) Nem tudod, hol vannak a fogkefék?
 SÁRA *(odabent)* Nem tudom. Jaj, miért nem raktad el...?
 NORBI Én nem raktam el!
 SÁRA De most miért kell nekem ezt megkeresnem?
 NORBI Mert különben elvások a fogam.
 SÁRA Itt van.
 NORBI Tündér vagy. Fogtündér!

Közben Feri már kabátban kimegy a konyhába. Sára visszajön, felveszi a poharát, de látja, hogy üres, visszatesszi, és az ágyhoz megy. Feri kijön a konyhából, kezében a whiskysüveggel, átmeleg a szobán, Sára hátrafordul, Feri megáll egy pillanatra, Sára visszafordul az ágy felé, Feri lerakja poharát, és megfordul, egyszerre Sárával, aki elindul felé. Feri a bejárati ajtón át távozik. Sára áll a fürdőszoba és a bejárati ajtó között

NORBI *(kilép törülközőben)* Be van zárva az ajtó?
 SÁRA Aha. *(A zene a szobában véget ér)*
 NORBI Na gyere, zuhanyozzál, meg sem ágyaztál?
 SÁRA Elkezdtem.
 NORBI *(befelé menet)* Nem értél rá?
 SÁRA Tessék?
 NORBI Tessék?
 SÁRA Megyek, lezuhanyozom. Fáradt vagyok. *(Bemegy)*

Norbi egyedül marad. Nézi a másik szoba ajtaját, aztán megakad a szeme a két poháron, ami épp egymás mellett van. Körbenéz a szobán. Ránéz az ágyra, ami félig vetetlen. Kinéz a konyhába, ahol ég a villany. Sára odabent zuhanyozni kezd. Nyílik a bejárati ajtó, Norbi megrezzen, belép Andi

ANDI *(halkan)* Bocsi! Csak egy pillanat!
 NORBI Nyitva volt?
 ANDI Csak egy pillanat! *(A másik szoba felé megy, kopog)*

Norbi Andiról a bejárati ajtóra néz

(Kopog, majd benyit) Bocsi! *(Bezárja az ajtót)* Senki.

Norbi Andiról a bejárati ajtóra néz

Elment?

Norbi kinéz a konyhába

Mi van?

NORBI Semmi. *(Ismét ágyaz)*
 ANDI Ti is összevesztetek?
 NORBI Dehogynem.

Andi a fürdőszoba felé néz. Norbi visszanez

ANDI Nem tudsz ágyazni? Segítek. *(Ágyaznak, közben odabent abbamarad a vízcsobogás)* Na szia!
 NORBI Szia.

Andi távozik, üzenetet ír. Sára kijön a fürdőszobából. A másik szoba felé néz

Nyitva volt.
SÁRA Bezártad?
NORBI Aha.
SÁRA Megágyasztál?
NORBI Gyere.
SÁRA *(megy az ágyhoz)* Megyek.
NORBI *(kimegy a konyhába)* Leoltom a villanyt.
SÁRA Oltasad.
NORBI *(leoltja a villanyt)* Hol vagy?
SÁRA Itt.
NORBI Te látsz?
SÁRA Mit?
NORBI Bármit.
SÁRA Nem akarok semmit látni, aludni akarok.
NORBI Kifárasztottalak?
SÁRA Nem, csak most már tényleg fáradt vagyok, aludni szeretnék.
NORBI Aludni fogsz... *(Valószínűleg mellébűjik)*
SÁRA Nyugi...
NORBI Nyugodt vagyok.
SÁRA Vagy mégsem?
NORBI De.
SÁRA Nem férsz a bőröndbe.
NORBI Nem.
SÁRA Most nem tudok.
NORBI Rendben. Szeretlek.
SÁRA Én is.

A csöndben hallatszik valami

Ne haragudj, most nem megy. *(Szünet)* Aludjunk.
NORBI Jó.

Szünet

SÁRA Szarul vagy?
NORBI Nem.
SÁRA Nem?
NORBI Ez miért van mindig?
SÁRA Mi?
NORBI Hát ez. Hogy ilyen hideg vagy.
SÁRA Milyen hideg? Nem vagyok hideg.
NORBI Most vitakozunk?
SÁRA *(elfordul)* Na jó, most nem filozófia van itten az ágyban.
NORBI Ja, jó, megint ez van.
SÁRA Most megint lelkiismeret-furdalással aludjak el? Hogy valamit nem csináltam?
NORBI Szerintem az van, hogy valami nem működik természetesen. Most velem van a baj? Hol rontom el? Erőszakoskodom?
SÁRA Nem, csak érzem, hogy valamit vársz tőlem.
NORBI Én nem azért hozok neked rózsát, mert elvárásaim vannak, hanem...
SÁRA *(egy szót sem ért)* Mi?
NORBI Az, hogy ne legyen elvárás...
SÁRA Hát ez...
NORBI *(rájön)* Tudod, mi a legszarabb? Hogy azt hiszem, te nem vársz el tőlem semmit.

Szünet

SÁRA Hogy nem küzdök érte.
NORBI Nem. Hogy csak nekem fontos.

SÁRA Lehet, hogy ez csak egy hullámvölgy. Jaj, olyan rébuszokban beszélünk! Nincsen baj.
NORBI Aludjál nyugodtan. Olvasok kicsit.
SÁRA Na.
NORBI Nem azért olvasok.
SÁRA Ne mondd már nekem, hogy negyed kettőkor akarsz olvasni!
NORBI Ilyenkor ébrednek, az embernek gondolkodni kell.
SÁRA Gyere már, nem tudok elaludni.

Norbi leteszi a könyvet

Nincs harag!
NORBI *(odafekszik)* Na jó, aludjunk. Aludjunk.

Szünet. A konyhában felkapcsolódik a villany. Norbi a konyhaajtóból nézi Sárát, aki mozdulatlanul alszik, majd elindul a fürdőszobába. Odabent megszólal a vízcsap. Fényváltás. Sára felül. Feri áll ugyanott. Lassan, egészen lassan jön át a szobán. Megáll a közepén, látni, hogy kicsit inog. Kezében a füzet. Ránéz Sárára, odakint csorog a víz

FERI *(lassan formálja a szavakat)* Sötét van... Vagy világos van? *(Észreveszi magát)* Hangos vagyok?

SÁRA Nem.

FERI Tessék? Te... halk vagy. Igen. Én... nem tudom, nem tudom... Megszűnt kicsit a... *(Sóhajt, nagyon lassan)* most elvesztettem. Már mint nem a... mindegy... a szüzességemet. Amiat sirok itt. Nem. Nem tudom... megtartani... mindig... elvesztem... valahogy... elvesztem... de ez semennyiben sem érdekes. Most itt. Ez nem... érdekes. *(Hirtelen)* Jaj! Hát nincs baj! Dehogy van baj! Csak így... de nem! Dehogy!!! Már majdnem azt hittem...! *(Szinte ujjongva)* Hát ez hihetetlen! Egy pillanatra olyan volt, mintha így... hihetetlen... egy pillanatra... Dehogy! Hát ez... *(Örömmel)* hihe...tő! *(Nevetgél, majd sóhajt)* Nem tudom... hopp, megint volt egy pillanatom! Tessék vigyázní, itt ilyen pillanatok járkálnak! Húha! Nem is akármilyen pillanatok, Jézus Mária, jajaj! Hát ez hihetetlen! *(Kis szünet)* Megint. Tiszta... Nem is tudom... Nem lehet egy pillanatra sem... lankadni, mert jön egy ilyen... pillanat és... *(Artikulálatlan hangokat hallat)* Nem tudom, jól fogalmazok-e... Na! Visszatértem. Nos, igen, itt vagyok, és most akkor... bemegyek... igen... én bemegyek... *(Elindul a szobája felé, közben bekapcsolja a mobilját)*

SÁRA Jó éjt...

FERI *(megfordul)* Tessék?

SÁRA Két cigi van nálad.

FERI Kéred az egyiket? *(Kis szünet)* Ne legyél ilyen kedves, mert én... *(Hosszú szünet, majd egyet csörren a mobil, ránéz, olvassa)* „Jó éjt...” *(Felnéz)*

SÁRA Jó éjt. *(Visszafekszik)*

Feri elnyomja a cigiket, meglátja a pezsgőt a konyhában, megmarkolja és bemegy. A fürdőszobában Norbi lehúzza a WC-t, majd belép a szobába, halkán, nézi Sárát, aki mozdulatlanul fekszik. Leoltja a lámpát

TIZENEGYEDIK JELENET

Csörög az óra. Norbi gyorsan lenyomja. Felkel. Felöltözködik, elindul a fürdőszoba felé. Hirtelen megdermed. A bejárati ajtóban az Idegen áll

NORBI Úristen!

IDEGEN Feri? *(Hosszan kutat a zsebében)*

NORBI Nincs...

IDEGEN *(mutatóujját felemeli)* Megyek is. Késésben vagyok. Tessék. *(Túró Rudit ad)* Ja! Ferinek üzenem, hogy péntek! Holnapután! *(Elmegy)*

SÁRA Norbi!
NORBI Tessék?
SÁRA Nem bírom tovább. Borzasztó volt. Gyere ide.
NORBI Megint...?
SÁRA És ne beszélj.
NORBI El kell indulnom.
SÁRA Akkor indulj, Semmi baj! Indulj. Még alszom. Beállítod az órát?
NORBI Tíz? Ja! (*Odaadja a Túró Rudit*) Ferinek üzenik, hogy péntek! (*El*)

Fényváltás. Csörög az óra. Mire a fény felmegy, Feri tántorog ki a szobából, ő nyomja le az órát

SÁRA Kösz. Jaj, ne haragudj!

Feri észreveszi a levelet

Úristen, te fel bírsz kelni? Még olyan korán van. Valaki üzeni, hogy péntek...?
FERI (*halkan*) Bassza meg.
SÁRA Jól van?
FERI (*kinyitja az ablakot*) Állott a levegő.
SÁRA Igen...

Feri kiviszi a hamutálat

Baj van?

Szünet. Feri bejön a konyhából

Baj van?
FERI Tessék?

Szünet

SÁRA Semmi... semmi. (*Kis szünet*) Hideg van.
FERI Igen. Kell kabát. (*Bemegy a szobába, majd kijön a szobából.*) Művésznő... (*El*)

Sára utána néz. Andi belép

ANDI Szia. Ébren vagy?
SÁRA (*rádöbben*) Elkerültetek egymást.
ANDI Felébresztettek?
SÁRA Ébren vagyok.
ANDI Ne haragudj.
SÁRA Nem haragszom. Te... jobban vagy?
ANDI Tessék?
SÁRA Semmi, semmi, semmi.

Andi nem tud mit mondani

Nem vitted el a múltkor a cuccaidat. (*Kis szünet*) Amiket itt hagytál.
ANDI Ja! Igen, azért jöttem.
SÁRA Csinos vagy ma reggel. Most jössz a fodrásztól?
ANDI Jó volt tegnap?
SÁRA Kicsit becsíptem. Hogyhogy nem találkoztatok? Ja, biztos a lépcsőn ment.
ANDI Ki?
SÁRA Ki? (*Szünet*) Andi!
ANDI Igen?
SÁRA Kérdezhetek valamit?
ANDI Igen?
SÁRA Te...
ANDI Igen?

SÁRA Te... voltál már szerelmes, igaz?
ANDI Nem vagyok szerelmes a Feribe!
SÁRA Nem, nem, nem. Én csak kérdeztem. Te tudod.
ANDI Igen, én tudom. Tudom, mi a szerelem. Amikor az ember szerelmes, akkor megszakad a szíve, ha azt a valakit például egy másikkal látja. Nekem nem szakadna meg a szívem.

SÁRA Ha?
ANDI Ha bármi lenne. De... ha akarod, válaszolok. Voltam már szerelmes.
SÁRA Igen?
ANDI Igen. És te ezt tudod.
SÁRA Igen? (*Gondolkodik*) Jaj, te akkor nem voltál szerelmes!
ANDI (*összeszorított fogakkal*) Ne legyintsél rám!!!! Te ne legyintsél rám! Érted? Te ne legyintsél többet rám! Te, úgy látszik, nem a megfelelő könyveket olvasod! El kellene egyszer gondolkodnod! Itt poshadsz ebben a szobában, mint egy Szűz Mária, miközben észre se veszed, mi folyik mellett! Milyen jogon papolsz másoknak, amikor te senkire sem figyelsz! Soha egész életedben nem szólt semmi másról az élet, csak rólad, a világ közepén, meg a művészi hajlamodról, ami előtt mindenki némán meghajolt. Tudod te, milyen az, amikor nem jön el az apád a ballagásodra, mert borászati találkozón van? Neked fogalmad sincs! Téged egész életedben hordóban érleltek! Én viszont soha életemben nem éreztem, hogy engem bárki azért választott volna, mert... Énrám csak fanyalodtak! És lehet, hogy én csak egy buta kurva vagyok, aki már reggel ott ül a fodrásznál, hogy egyáltalán észrevegység, de legalább én odafigyelek, nem csak úgy teszek! Te soha nem figyeltél rám! Tudod te, hányszor törted össze a szívem? Van fogalmad róla? Hogy nekem akkor megszakadt a szívem. Úgy éreztem magam, mint egy torzszülött, mint egy rohadt torzszülött már a végén! És te legyintesz! (*Ordít*) Elegendem van!!! Nem jutott neked elég a jóból? Hogy mered? Elég volt! Nem akarom tovább ezt érezni! Elmúlt. Vége. (*Kifújja magát*) Gondolkodjál végre el egy kicsit! És köszönöm kedves kérdésed: igen. Jól sikerült a válogatás!

A szín közben átvált a gangra. Andi és a Néni egyszerre beszélnek. Közben Sárát látni a szobában. Könyveket vesz fel a földről, majd visszadobja őket, legvégül ő maga esik be az ágyba

(*Telefonál*) Ez lehetetlen. Ismerem, akik itt laknak. Nincs egy másik cím? Hát járjatok utána, egészen biztos, igen, egészen biztos, persze. Hát most onnan jövök, hát ne vicceljete, hát csak tudom, honnan jövök! Hát még jó. Igen. Én nem viccelek. Nem szoktam viccelni.
NÉNI Nem ártana ennek a kislánynak valamilyen munka. Nem lehet akármerre nézni, mert csak a szennyes holmit látja az ember, látszik, hogy nincsenek megtanítva a rendre, mint egykor mi, mert mi meg voltunk tanítva. Még mielőtt az életet elkezdjük, már mi tudtuk, mi a rend, és akkor csak annak megfelelően kellett élni. De ez nem élet, ez a mocskok, ami itten van. És ez csak azt tükrözi, ami odabent van, énnekem ne mondja senki, hogy ez így úgy van, ahogy lennie kell. És ezek manapság olyan gögösen ordítanak ebben a szeméthalomban, amit idepakoltak, hát azt se tudják, mi van alatta! (*Ordít*) Hát mi vagyunk alatta, kérem szépen, és már ki se tudjuk kérni magunknak, mert minket bezzeg rögtön eltakarítanak! Hogy az Isten szarja le.

Fényváltás

TIZENKETTEDIK JELENET

Este. Lámpafény. Norbi lábából eszik, Sára ébred

SÁRA Hány óra?
NORBI Szerintem nyomtál egy tizenhatost.

Sára felül

Víz.

Sára iszik

Van kaja.

Sára eszik. Norbi nézi. Sára ránéz a szomszéd ajtóra

NORBI Elment. Egyszer kopogtam, de szerintem elment. Szólna a zene.

SÁRA Nem mentél be?

NORBI Dehogy.

SÁRA Miért?

NORBI Miért, te? Voltál már?

SÁRA Nem. Te?

NORBI Nem.

Sára ránéz

Ne.

SÁRA De!

Belép Feri. Mindketten hátraugranak. Összevissza beszélnek, nevetnek. Ferinél két nagy szatyorban étel és ital

Szia!

NORBI Szia.

FERI Sziasztok. Hoztam pár dolgot.

SÁRA Igen.

NORBI Szóval az az érdekes...

SÁRA Igen...

NORBI Hogy így... egyszerűen... ez volt... és kész.

SÁRA És mi lett volna, ha?

NORBI Hát szóval eszméletlen.

FERI (bejön a konyhából) Hoztam spagettit. Főzünk?

SÁRA, NORBI (egyszerre) Már ettünk!

Feri bemegy a szobába, Norbi és Sára összebújnak

FERI (kijön) Mindjárt jövök... majd... valamikor. El kell intéznem... (Felmutatja a telefonját) Hívtak... (El)

Sára, Norbi továbbra is együtt

NORBI Jó most így. Nem?

SÁRA De.

NORBI Mi van?

SÁRA Ja, semmi. Csak elgondolkodtam.

NORBI Tényleg, Ferinek van barátnője?

SÁRA Szerintem nincs.

NORBI Andi?

SÁRA Nem. Nem tudom.

NORBI Lehet, hogy Andi a csaja?

SÁRA Nem tudom, nem hiszem. Ne beszéljünk most a Feriről.

NORBI Ja. Tényleg.

SÁRA Kellene tanulnom.

NORBI Most?

SÁRA Valamikor.

NORBI Majd fogsz.

SÁRA (sóhajt) Nem vagyok jól.

NORBI De most mi a baj? Az előbb még minden rendben volt.

SÁRA Nem vagyok jól.

Csönd. Sára elindul a fürdőszoba felé

NORBI Sára!

SÁRA Igen?

NORBI Gyere már ide.

SÁRA Nyugi. Nincs semmi baj.

NORBI Sára!

SÁRA Mi van? Gyere te ide.

NORBI Fürödjünk.

Sára sóhajt

Csak pusztán higiénias okból. Miért kell ezt mondanom? Gyere, beszéljünk már egy percet.

SÁRA De én most fürödni akarok.

NORBI Én is. Meg akarok fürödni. Tiszta akarok lenni. (Szünet) Gyere.

(Szünet) Beszéljünk. Kérlek. (Behúzza, leülnek) Nem érek hozzád! Látod!

Nem akarok semmit. (Szünet) Csak...

SÁRA Ne kezdj el most szónokolni.

NORBI Hát igen, mert ha közeledek, akkor...

SÁRA De te nem tudsz közeledni, te egyszer csak ott vagy.

NORBI Nem tudom másként.

Kís szünet

SÁRA (elindul a fürdőszobába) Próbáld meg másként.

NORBI Mi lenne, ha te próbálnád meg másként.

Sára visszanéz

Gyere ide. (Szünet, kiált) Van itthon valaki? (Szünet) Egyedül vagyunk.

SÁRA Egyedül szeretnék lenni.

NORBI Egyedül vagyunk.

SÁRA Szeretnék egyedül lenni.

NORBI Egyedül vagyunk.

SÁRA Egyedül akarok lenni.

NORBI Egyedül vagyunk.

SÁRA Jó.

NORBI Tessék?

SÁRA Kapcsolj be valami zenét. Hallod? Kapcsolj be valami zenét!

Norbi az egyik táskából előhalászik egy régi táskamagnót

(Elindul felé) Kapcsold le a villanyt.

Norbi kazettát keres

Siess már.

NORBI Jó, jó. (Berak egy kazettát, tekeri)

SÁRA Jó lesz.

NORBI Na jó.

SÁRA Villany.

NORBI Igen.

SÁRA Siess. Gyere.

NORBI Igen.

SÁRA Van óvszerez?

NORBI Tessék?

SÁRA Abbahagytam.

NORBI Úristen. *(Keresi, megjelenik egy öltönyt, rajta szalag, a zsebében kutat)*

Lejárt a szavatossága.

SÁRA Akkor siess. Tudsz gyors lenni?

NORBI Gyors?

SÁRA Jól értetted.

NORBI Biztos?

SÁRA Biztos!

A zene elindul. Kis idő múltán véget ér a kazetta. A kisvillany felgyullad. Sára bejön két csészével

NORBI Te is akartál habos kakaót, nem?

SÁRA Még habot rá?

NORBI Jöhet.

Sára visszamegy érte

(A magnóra néz) Elemér ismét kitett magáért.

SÁRA Meg fogok hizni.

NORBI Ez legyen a legkisebb baj. Akarom mondani a... Megjátszottad. *(Szünet)* Máskor is?

SÁRA Máskor nem.

NORBI Köszönöm. *(Szünet)* Máskor ne. Rendben?

SÁRA Rendben. Lezuhanyzom. *(Kimegy)*

NORBI *(egyedül)* Sára. Sára, figyelj! Beszéljünk már...! *(A fürdőszobaajtóhoz megy, a zárban fordul a kulcs)* Te bezártad az ajtót? Mit csinálsz velem? Te bezártad az ajtót? Bazd meg, te bezártad az ajtót? És akkor most én meg-erőszakoltalak? Válaszolj, bazd meg, te büdös kurva, vagy rád töröm az ajtót!

KÖZJÁTÉK

Belép a szomszéd Néni

NÉNI Elnézést, csak szeretném bejelenteni, hogy felhívtam a hivatali biztost. Tisztelt uram, én öntől nem ijedek meg. Azért jöttem, hogy közöljem, a rendőrség hamarosan itt lesz, és akkor majd elmesélheti az úr, milyen okból kellett nekem emlékeznem arra, amire holnap lenne éppen egy éve, hogy nem gondolok.

NORBI Tessék?

NÉNI Egy napot kibíratott volna!

NORBI Hát... sajnálom.

NÉNI Kevés.

NORBI De... mi... történt... egy éve?

NÉNI Holnaphoz egy éve.

NORBI Holnaphoz egy éve.

NÉNI Rájöttem valamire.

NORBI Mire tetszett rájönni... egy éve?

NÉNI Holnaphoz egy éve.

NORBI Holnaphoz egy éve.

NÉNI Rájöttem arra, hogy nincs többé.

NORBI Egy éve tetszett erre rájönni? Tudom, holnaphoz egy éve.

NÉNI Rájöttem, hogy nincs többé.

NORBI Ki?

NÉNI Dezső. Az uram. Nincs többé.

NORBI Erre egy éve tetszett rájönni.

NÉNI És most eszembe jutatta.

NORBI Holnap van az évforduló?

NÉNI Holnap.

NORBI Isten nyugosztalja.

NÉNI Szegény Hugó.

NORBI Dezső az.

NÉNI Hugó.

NORBI Rendben!

NÉNI Hugókám, hát nem emlékszel? Holnap lesz egy éve, hogy meghalt az Erzsi!

NORBI Tessék?

NÉNI Maga semmit sem ért.

NORBI *(elfordul a fürdőszoba felé)* Nem tagadom.

NÉNI Egy jó évem volt.

NORBI Sajnálom.

NÉNI Sajnálhatja is. Magának lehet, hogy sose lesz egy ilyen éve. *(Észrevétlen távozik)*

NORBI *(visszafordul)* Tényleg hívta a rendőröket?

SÁRA *(kilép a fürdőszobából)* Nem törted rám az ajtót.

NORBI Azt kellett volna.

SÁRA Na ebben tévedsz.

NORBI De hát nem törtem rád.

SÁRA Na ebben is.

NORBI Én belátom, hogy mindenben igazad van.

SÁRA Az kevés.

NORBI Sára, ez mi? Hallod?

SÁRA *(sikit)* Hagyjál már békén!!!

Szünet. Norbi ott, ahol van, lefekszik

KÖZJÁTÉK

NÉNI Éjfél van. Ma már holnap van. Egy éve. Igen, egy éve. Akkor halt meg... az Erzsi. És magával vitte. És itt hagyott... engem... minket... a Hugót már elvitték... a Dezső meg... még egy darabig úgy... volt. Én meg... beveszem ezt a maradékot, hátha.

Közben Feri is beinog a szobájába

TIZENHARMADIK JELENET

Péntek hajnal. Csörög az óra. Norbi lenyomja, majd visszafekszik. Feri is a földön fekszik. Közös ébredés. Feri és Norbi nem férnek el egy térben. Végül Norbi kijön a konyhából

NORBI Igyál kávé. Én felébredtem. *(Lerakja a csészét az asztalra, veszi a tászkáját, és kimegy)*

Sára elindul a másik szoba felé. Bentről lüktetni és hangosodni kezd a zene. Majd megáll. Egyszer csak a fürdőszobából megjelenik Feri

FERI Mindig van egy másik ajtó. *(Kimegy)*

Sára utánanéz. Belép az ajtón. Andi. Sára kezében fejre áll a csésze

ANDI Tudtam, hogy jókor jövök. A Dermofir szivacs kilencven százalékkal jobban szívja magába a nedvességet a hagyományos szivacsoknál, ugyanis aktív részösszezárodása megakadályozza, hogy a már felszívott folyadék eltávozzon, mindazonáltal ennek köszönhetem, hogy a mai nap más, mint a többi, és lehet, hogy tegnap Ferihez jöttem, az is lehet, hogy tegnapelőtt is, de a mai napon valami olyan fantasztikus dolog történt, ami megváltoztat mindent, de mindent, érted? Éreztem, éreztem, hogy ennek így kell lennie! Hogy nem véletlen, nem véletlen semmi, amit eddig az életben tet-

tem! Miért kellett, hogy egy osztályba járjunk, hogy ide szülessék? Hogy érdekelni kezdjen a művészet? Hogy a te bukdácsolásaidból okulva én már egy másik, szervezettebb úton haladjak a céloom felé! És megmutatassam neked a helyes irányt!

Sára elindul törlőrongyért

Mert azon haladok, Sára! Ma bebizonyosodott! Visszajelzést kaptam! Nem tudom, te hogy vagy vele, de ez a nap más, mint a többi! Nem érzed?

SÁRA *(a padlót sikálja)* Nem akarsz bemenni?

ANDI Én már benn vagyok, Sára! Te vagy kint! Olyan vagy már, mint egy ismétlődő álom! *(Megszólal a telefonja)* Én viszont felébredtem! *(Telefonál, egyik hívás jön a másik után, és ő beszél, mintha csak a levegőt venné, párhuzamosan csacsog angolul, olaszul, akár egyszerre is, közben magyaráz Sárának)* Az amerikaiak az én áldozatos munkámnak köszönhetően nem a már megszokott és kiöregedett partnert, hanem engem, azaz énáltalam minket választottak! És ez csak az én érdemem, mert rájöttem, hogy vagyok valaki, és csak amiatt vannak mindig a konfliktusok, hogy az ember nincs jól, és emiatt bántottuk meg egymást, de látod, mindig kiderül, hogy rendben vagyok, és senkire sem szabad hallgatnom, és ha jól gondolkozol, rád is egyszer egy ilyen szép nap virrad! Milyen jól beszéllek, ugye? Ideje neked is kimozdulnod!

SÁRA *(hipnózisban)* Hova akarsz menni?

ANDI Nem mindegy? Régen én követtelek téged, most te követsz engem! Na gyerünk, szedd le magadról a pókhálót, mielőtt teljesen megöregszel!

SÁRA *(megáll)* Nem találok a cipőmet.

ANDI Ott egy cipősdoboz.

SÁRA Jó, de...

ANDI Siess már!

SÁRA Jó. *(Kiveszi a dobozból a cipőt, és elindulnak)*

ANDI Elég volt a keresésből! Találni kell! Vagy pénzt keresni! De az élet értelmét keresni, na annak nincsen semmi értelme.

TIZENNEGYEDIK JELENET

Norbi keres valamit az ágyban, dobálja az ágyneműt, felhajtja a lepedőt, talán meg is szagolja. Odébb dobálja a könyveket, majd egyszer csak észrevesz valamit. Nyílik a bejárati ajtó. Néni érkezik

NORBI Igen? Csókolom.

NÉNI Igen.

NORBI Mi igen?

NÉNI *(hosszan nézi)* Erzsi itthon van?

NORBI Nem lakik itt Erzsi.

NÉNI Tudom. Attól még itthon lehet.

NORBI Nincs itthon.

NÉNI Csak azért jöttem, mert el akartam kérni az Erzsi olvasószemüvegét, de hát úgy látszik, nincs itthon az Erzsi...

NORBI Nincs.

NÉNI *(hosszan néz)* Ilyenkor ki mos rád?

NORBI Tessék?

NÉNI Van, aki mosson rád?

NORBI Csókolom, van. Van.

NÉNI Van... Sovány vagy, nem esztek ti rendszeren. Vendéglőbe jársz?

NORBI Nem, nem járok vendéglőbe, nem.

Hosszú szünet

NÉNI *(nagyon hosszán néz)* Nehéz.

NORBI Mi nehéz?

Néni kotorászik a köntösében

Mi nehéz, elnézést?

NÉNI *(előhúzza egy újságot)* El akartam kérni az Erzsi olvasószemüvegét, segítene nekem?

NORBI Mi nehéz?

NÉNI Nehéz nekem kiolvasni eztet. Tessék már segíteni mikor lesz. A Juan, az a jópofa szemüveges, és az Estrella otthagyja, és három napra elmegy tőle, maga nem nézi?

NORBI Nem.

NÉNI Mikor jön meg az Erzsi? Mondja már meg neki, hogy az Eta kereste.

NORBI *(rámutat)* Eta.

NÉNI Mert az Estrella elment egy rabszolgával. Az Erzsiel beszélni kell, mert a rabszolga... A gázórszerelő! Majd ha megjön az Erzsi.

NORBI Eta néni! ' a Sára?

NÉNI A gázórát a Radványinének majd be kell jelenteni, a Radványinének, különben kikapcsolják.

NORBI Eta néni! Az Erzsi az Sára?

NÉNI Te hülyének nézel engem, fiam? A gázórát...

NORBI Rendben van, csókolom.

NÉNI *(megfordul)* Ezzel nem szabad viccelni.

NORBI Én nem viccelek.

NÉNI *(megsimogatja az arcát)* Tudom. Tudom én.

NORBI Mit tetszik tudni...?

NÉNI Amit maga még nem.

NORBI Most átvitt értelemben?

NÉNI *(nézi)* Most. Itt. Átellenben. A Radványinének kell beszólni.

NORBI A gáz.

NÉNI Igen. A gáz.

NORBI Csókolom.

NÉNI Én is! *(Távozik)*

Norbi bemegy

TIZENÖTÖDIK JELENET

Sára érkezik

SÁRA *(az ajtóban)* Csókolom! Nagyon örült a Hugó, azt üzeni, hogy köszöni szépen! *(Norbinak)* Mit csinálsz?

NORBI Állok.

SÁRA Miért remeg a hangod?

NORBI Hol voltál?

SÁRA Ezért?

NORBI Mondd meg.

SÁRA Nem voltam sehol.

NORBI Ne csináld.

SÁRA Mit?

Szünet. Norbi hosszán nézi

Most ez mi? Ez mi? Elmentem Andival. Nem vettem semmit, mert nem volt pénzem. *(Szünet. A másik ajtóra néz)* Itthon van?

NORBI Igen.

Sára elindul a fürdőszoba felé. Norbi feláll

NORBI Te is tudod, hogy nincs itthon.

SÁRA Te teljesen hülye vagy?

NORBI Igen.

SÁRA Most ez mi? Elmentem Andival.
 NORBI És?
 SÁRA Figyelj, ezt most hogy érted?
 NORBI Szerinted hogy kell, hogy értem?
 SÁRA Szerintem hogy kell, hogy értsd?
 SÁRA Nekem ez így nem jó.
 NORBI Nekem sem.
 SÁRA Akkor?
 NORBI Akkor... jó. *(Elkezd pakolni)*
 SÁRA Most ez mi? Elmentem Andival!
 NORBI Nem mondtad el, hol voltál.
 SÁRA De most mit akarsz?
 NORBI Hol voltál?
 SÁRA Nem hiszem el. Miért érdekes?
 NORBI Nem akarsz vagy nem tudsz megnyugtatni?
 SÁRA Látod, ez jó kérdés.
 NORBI Válaszolj!
 SÁRA Ne ordítózz.
 NORBI Tudni akarom, hogy hol voltál, és mit csináltál! Jó! Ha nem mondom el, akkor elmondom én. Mert pontosan tudom, mert érzem, itt érzem! Itt érzem! De nem baj! Nem baj! Nem baj! Ki tudom mondani én is. Kimondom. Ha te nem... akkor kimondom én... kilátó...
 SÁRA Mi van?
 NORBI Elmentetek a kilátóba!!!
 SÁRA Mi van?
 NORBI Felvetted a túracipődet!!!
 SÁRA Milyen túracipőmet?
 NORBI Neked ez csak egy cipő?
 SÁRA Nekem ez egy cipő.
 NORBI *(tombol)* Én nem érek rá!!! Sajnálom!!! Elvittelek volna, de nem tudok mindenhova megfelelni! Én nem vagyok olyan tökéletes! Énnekem nincs pénzem, én nem ebben a világban élek, én itt nem tudok boldog lenni, nekem elmegy a szerelmem mással, kész, vége! Itt pereg a szemem előtt a film, és te nem könnyítesz rajtam! Pedig ha látnád ezt a filmet, ha látnád, akkor rájönnél, hogy mit művelsz velem! Szörnyű téged boldognak látni mással!
 SÁRA Én nem vagyok boldog mással. *(Szünet)* De veled sem. *(El)*

TIZENHATODIK JELENET

Belép az ajtón Feri, fáradtan, törődötten bebattyog a szobájába, táskáját még az előszobában ledobja. Amint a szobába lép, Norbi elfordul

FERI Szevasz.
 NORBI *(visszafordul)* Most ment el!
 FERIKI? *(Szünet)* Andi.
 NORBI *(sátáni arccal)* Igen.
 FERIKI? *(vállat von)* Ja... Ja.
 NORBI Elkerültétek egymást, figyelj, nem gáz, ha még maradnék egy kicsit?
 FERIKI? *(nem érti)* Maradnál?
 NORBI Vagy gáz?
 FERIKI? Mi?
 NORBI Mert elmehetek most is.
 FERIKI? Hová?
 NORBI Van hely... én itt csak... zavarok.
 FERIKI? Kit zavarsz?
 NORBI Hát...
 FERIKI? Mi van, összevesztetek?
 NORBI Nem!... *(Szünet)* De! Nem! De, összevesztünk!

FERIKI? És most el akarsz költözni?
 NORBI Igen.
 FERIKI? És...
 NORBI Hát marad... maradtok... Rendben? Nem? Nem gáz? *(Megtapogatja a vállát)* Bazd meg.
 FERIKI? Mi nem gáz?
 NORBI Ha maradok.
 FERIKI? Hogy nem gáz?
 NORBI Jó? Akkor tudok még egy napot maradni? Csak egy nap kellene, egy nap. Lennél jó fej?
 FERIKI? Most itt hagyod a barátódet?
 NORBI Aha. Nem gáz, nem? Már hogy nem baj, ugye, hogy itt vagyok?
 FERIKI? Te most miről beszélsz?
 NORBI Hát...
 FERIKI? Miről beszélsz?
 NORBI Hihetetlen. Tiszta Humphrey Bogart. Sára meg Ingrid Bergman teljesen, észrevetted?
 FERIKI? Te meg nem vagy normális.
 NORBI Soha életemben nem tagadtam ezt. Szóval tudsz nekem segíteni ebben?
 FERIKI? Gyógyszereim nincsenek.
 NORBI *(a plafonra mutat)* Mindig akartam kérdezni, hogy mi ez az elsüllyedt-hajó-maradvány. Levennéd a pólód?
 FERIKI? Tessék?
 NORBI Hogy levennéd-e a pólód?
 FERIKI? Norbi, komolyan mondom, megijesztesz.
 NORBI Nem, csak meg akarom nézni. Te már régóta jársz. Nekem is kéne. Ez tők jó, ez az izom.
 FERIKI? Mi... most mit csinálsz?
 NORBI Kibaszott izmos vagy.
 FERIKI? Most komolyan mondom?
 NORBI Ja, ja, hihetetlen. Ez a patkó, igen, ez a patkóizom.
 FERIKI? Ez a tricepsz.
 NORBI Ez a tricepsz!? Na? Akkor levennéd?
 FERIKI? De most komolyan? Te...
 NORBI Nem szopatlak! Nem. Komolyan! Leve...
 FERIKI? Hát ha neked ez jó? *(Leveszi)*
 NORBI Bazd meg! Hihetetlen. Nekem is ilyen kéne, mert én... *(Leveszi)* látod? Ilyen szar kispöcs vagyok! Érted? Ilyen szar...
 FERIKI? Nyugodjál már meg!
 NORBI Benne vagy helyzetekben. És így... Te! Ez... kurva jó! *(Megöleli)* Együtt jártok majd...! *(Zavarba jön)* Együtt mentek... konditerembe... *(Megöleli)* Szarul vagyok.
 FERIKI? Azt látom.
 NORBI Néha arra gondolok, hogy tők sok fontos pillanatban nem vagyok ott. Te meg itt vagy.
 FERIKI? *(ellöki)* Most mi van? Buzi vagy?
 NORBI *(kezdi)* Nem, de ez hihetetlen. Ez a patkó. Bocs! Tricepsz.
 FERIKI? Üljlél már le!
 NORBI Biztos jól tudsz verekedni. *(Megüti)* Na?
 FERIKI? Mit akarsz?
 NORBI Gyere, meg sem kottyank neked!
 FERIKI? Na hagyd abba.
 NORBI Ez az! Egy alvó oroszlán.
 FERIKI? Te egy elmebeteg vagy.
 NORBI Félsz, mi?

Feri elindul felé

Vagy figyelj! Nincs itt sakk? Sakkozzunk már egyet! Malom? Torpedó?
 FERIKI? *(előránt egy széket, és ráordít)* Üljlél már le!!!

Norbi leül

(Visszaveszi a pólóját, nyomatékkal) És gondolkozzál el!!! Jó? Gondolkozzál el! *(Bemegy a szobába)*

TIZENHETEDIK JELENET

Sára érkezik. Meglátja a táskát az előszobában. Aztán meglátja Norbit, aki egy sámlin gubbaszt félmeztelenül

SÁRA Meg fogsz fázni. *(Ledobja a kabátját és a táskáját egy másik székre)*

Norbi hallgat. Sára kinyitja az ablakot, kicsit áll, majd bemegy a fürdőszobába, megeresztli a csapot, kijön az előszobába, és leguggol a táskához. Ugyanebben a pillanatban Norbi szintén közeledni kezd Sára táskájához. Mindketten óvatosan kipillantanak. Sára két irányba, Norbi az előszoba felé. Norbi ugyanazt a könyvet emeli ki némi kutatás után, mint ami korábban a sámlira került, Sára a sporttáskában különböző izzadt ruhákra lel. Hirtelen Feri megy át a szobán, ekkor mindketten ijedten megmozdulnak. Norbi hirtelen vissza akarja rakni a könyvet, végül a kezében tartja, úgy áll meg. Végig így marad

SÁRA Nem kell kimosni?

FERI Hozzá ne nyúlj. Azok ereklyék. Zuhanyzol?

SÁRA Nem. Magának eresztettem meg.

FERI Viccel... sz. Jó, elhittem.

SÁRA Tényleg.

FERI De maga... te nem zuhanyzol?

SÁRA Koszos volt a kezem. Még mindig koszos. Megmosom, gyere nyugodtan. *(Bemegy)* Mármint...

FERI *(Norbira tekint)* Ja, gondoltam, hogy nem a hátamat.

SÁRA Megmossam?

FERI Jaj, menjen már. Menjél ki, na.

SÁRA Jó, jó! Csak megmosom a kezemet. *(Kijön)*

NORBI Nem akard elmondani nekem ezt? *(A könyvet nyújtja)*

SÁRA *(kis szünet után)* Nem!

NORBI Csak olvasd fel.

SÁRA Az már nem én vagyok.

NORBI Jó. Neki már olvastál?

SÁRA Szörnyű vagy.

Norbi elindul félmeztelen

Neked nem kell tanulni?

NORBI *(visszajön, felvénne a pólóját, de csak a lepedőt találja, azt veszi magára)* Megbuktam. *(Elmegy)*

TIZENNYOLCADIK JELENET

Sára egyedül marad. Hirtelen döntéssel szalad a másik szoba felé, kinéz a fürdőszoba felé, és utána nyit csak be. Ugyanezeker lép be az öregasszony is a bejárati ajtón, kezében egy műanyag ibrikkel

NÉNI Hahó!

Sára rémulten kirohan a másik szobából, kezében a fűzet

Angyalom, egy erős fekete!

SÁRA *(kifújja magát)* Nem kell, köszönöm.

NÉNI *(odaadja)* Palomából csináltam, nekem nagyon megdobogtatja a szí-

vetet. Jól fog esni, meglássa. Egy kicsit leülök, egyszerre már nem tudok annyit menni. *(Leül)*

SÁRA Tetszik kérni valamit?

NÉNI Egy jó kávé, ha odateszel nekem, azt megköszönöm.

Sára belenéz az ibrikbe

Ízlik?

SÁRA Hozom a kávé! *(Kimegy a konyhába)*

NÉNI Én komplettával csinálom! Épp csak a csersavat, hogy közömbösítse, én már csak az íze végett iszom. *(Megkapja)* Ez nagyon rossz ez a kávé. *(Szünet)*

Sára bemegy, majd kijön a szobából

Megjöttél... Az édesanyádnál voltál. Mindig hozzá szoktál menni... amikor nagyon hangosan vagytok. *(Szünet)* Ez... hogy kerül ez ide?

SÁRA Ez itt volt már, amikor mi idejöttünk.

NÉNI Gyere csak, segítsél csak nekem, mi van ide ráírva, nincs itt a szemüvegem, amit olvasásra használok, el akartam kérni az Erziét...

SÁRA 2891 DDR...

NÉNI Pedig ez... az! Ezt hozta Zakopanéból. Ebből itta még a levest is. Ki nem vette a rosseb a kezéből. Még a fürdőszobába is ezzel ment. Mintha hozzáláncolták volna, még az ágy mellett is ott volt.

Sára leül a székre, és kinyitja a fűzetet

Néha mintha nem is tölem búcsúzott volna el, hanem a csészétől. Annyira rettegtem aztán, hogy eltöröm, hogy még el se mertem mosogatni. Aztán már annyira belepte a metélttésza meg a cukor, meg a születésnapja is jött... eltörtem. Nem, nem törtem el, csak valami... nem, nem a csésze... hanem... Ilyen egészen hülye emlékeim vannak...

Sára lapoz

Áll a Dezső a gangon, és énekel... valami dalt... de mintha az szólt volna az Erzi temetésén is, bár én nem értek hozzá, a Hugó zongorázott folyton, verte állandóan, én meg hallgattam, na küldtem is a leveleket Zakopanéba, hogy Dezső, gyere haza, mert a szomszéd az Erziért írt, és veri azt a kurva zongorát, én meg megsüketülök. Na. De hogy jutottam ide.

Sára lapoz

Hogy a Hugó áll így a hamuszürke arcával, de nem is ezt akartam mondani, amikor a Dezső folyton énekelt a gangon, pedig először még nevettem is rajt, mert úgy bérügött a becherowkától, amit nekem hozott Zakopanéból, hogy tévedésből az Erzi ablaka előtt kezdett kornyikálni, Erzi meg örülhetett, hogy „na hazajöttem végre anyutól, Hugókám, hallgatsd már el a szomszédot, nem bírok magammal...”. Vagy nem bír magával... mármint a... Dezső... na, eszembe jutott, azt énekelte, hogy „tűzpiros virág volt minden csókod, kedvesem, lépteid nyomát, mindhiába keresem... egy régen elfelejtett dal...” – na, ezt szerettem – „...a romok közt bús árván bolylong...”.

Sára olvas, Néni énekel

FERI *(kilép a fürdőszobából)* Na. Eta. Találkoztatok már? ' az Eta! Szia, Etus! Na mi a helyzet? Aztán hallottad?

NÉNI Mit?

FERI Holnap lesz a kitelepítés!

NÉNI Eriggyél már.

FERI (*Sárának*) Találkoztatok már?

SÁRA Persze.

NÉNI Erzsivel?

Feri bemegy a szobába

Na, én megyek is.

Feri kilép a szobából

Megyek, mert kezdődik a...

FERI Tessék csak megállni egy percere.

NÉNI Parázs és szén... széna...

FERI Az holnap szokott lenni. Tessék csak visszajönni.

NÉNI Ne beszélj már!

FERI Eta, mit vettél el? Gyere csak vissza szépen. Így ni. Ül le, gondolkodj egy kicsit. (*Szünet*) Nem vettél el véletlenül valamit?

NÉNI Nem szoktam elvenni semmit.

FERI Esetleg kölcsönkértél valamit az Erzsitől.

NÉNI Az Erzszi már nem lakik itt.

FERI De aztán visszajött, és a Dezső bácsi énekelt.

NÉNI Egyszer berúgott nekem egy ilyen szakszervezeti izén...

FERI Na gyere szépén, add ide.

NÉNI (*egyre idegesebb*) Nekem akart kedveskedni, csak tévedésből az Erzszi ablaka alatt vonyított, pont innen kellett nekem bevontatni, hogy ne kabáljon, mer még kihívják az úrhát... Au.

FERI Tóth néni! Miért fogod a combod?

NÉNI Fáj a combom, megütötte a lengőajtó.

FERI Nem vitted el a...

NÉNI Mit vittem el? Megütöttem a forgómat.

FERI Kérem a forgódat. Ami úgy feldagadt, mint egy csésze.

NÉNI (*Sárának*) Elvetted a Dezső csészéjét! Mindig tudtam, hogy valami nem stimmel, a fene egye meg a fajtátokat. Csodálkoztam is a Dezsőn, hogy így megbizott a Hugóban, pedig az se jutott volna sehova, ha ő van a Dezső helyében, és a Dezső igenis vitte valamire, pedig nem volt Schwetz...

FERI Adok neked negrót.

NÉNI Nem kérek negrót. (*Elindul*) Minek kellene nekem egy ilyen csésze. (*Kimegy*)

FERI (*Sárának*) Tényleg, majd le kell mennem neki gyógyszerért... (*Bemegy a szobába*)

TIZENKILENCEDIK JELENET

Sára egyedül marad, olvasni kezdi a füzetet. Feri hirtelen kilép a szobából. Sára gyorsan elrejt a füzetet. Szünet

SÁRA Olyan zaklatott vagy.

FERI Nem, csak...

SÁRA Igen?

FERI Semmi.

SÁRA Összeomlott a rendszer?

FERI Nem omlott össze semmiféle rendszer. Mondtam, hogy nincsen rendszer.

SÁRA Nincs?

FERI (*ránéz*) Nem láttad a füzetemet?

SÁRA Milyen füzetedet? A nélkülözhetőt?

FERI Ja, mindegy.

SÁRA Mindegy?

FERI Nem láttad?

SÁRA Mindegy?

FERI Végül is mindegy.

SÁRA Értem.

FERI Halottad már, nekem semmi sem számít.

SÁRA Valami pedig csak számít.

FERI Valami.

SÁRA És mi az a valami?

FERI Nem tudom, fáradt vagyok.

SÁRA Nem lehetsz fáradt! Mi volt abban a füzetben?

FERI Semmi. Írás.

SÁRA Értem. Hazudsz.

FERI Tessék?

SÁRA Ószintétlen vagy.

FERI Most ez mi?

SÁRA Mi?

FERI Mire akarsz kilyukadni.

SÁRA Nem hiányzik valami?

FERI Nem.

SÁRA Meglett, amit kerestél?

FERI Meglett.

SÁRA A néni vitte el?

FERI Igen.

SÁRA Értem. Akkor jó. Ennyi. Hihetetlen. Te nem akarsz kérdezni valamit?

FERI De te most miről beszélsz?

SÁRA Hogyhogy miről beszélek?

FERI Mindegy.

SÁRA Arról beszélek, ami... rád van írva.

FERI Mi van rám írva?

SÁRA Nem tudom, fogalmam sincs, egyáltalán miért érdekel ez engem?

FERI Miért érdekel ez téged?

SÁRA Azt az embert nem érdekli, akitől te remélsz.

FERI Honnan tudod, hogy van ilyen?

SÁRA Szerintem nincs ilyen!

FERI Van ilyen!

SÁRA Van ilyen?

FERI Van!

SÁRA Van valaki?

FERI Van.

SÁRA Hol van az a valaki?

FERI Van ilyen!

SÁRA (*felveszi a füzetet, és látványosan olvasni kezdi*) Hol van?

IDEGEN (*belép*) Menekülsz előlem?

Feri feláll az asztaltól, és bemegy a szobájába. Idegen Sárára néz, majd bemegy Feri után. Megszólal a zene. Sára egy jó darabig áll némán, majd belelapoz a füzetbe. Végül ledobja a füzetet, és elmegy. Feri és az Idegen kijönnek a szobából

FERI Most te lettél az a valaki, érted te, amit én beszélek? Te vagy az a valaki!

IDEGEN Péntek van.

FERI Csütörtök.

IDEGEN Péntek.

FERI (*felnéz*) Akkor kimaradt a csütörtök.

IDEGEN Jól vagy? (*Észreveszi a földön a füzetet, Feri nyúlna érte, de ő hamarabb felveszi*) Szombat. Érted te, amit én beszélek? És nincs holnapután! Rendben? Gondolkozzál el. Hogy mi fontos... és mi nem. Ez mi? (*Beleolvas*) „A liftben. Ketten állnak... Mindjárt leérünk, még öt emelet mindjárt itt a negyedik, gyereünk, nincs már sok, mindjárt leérünk, mindjárt!” Mi a halál ez? (*Olvas*) „Létezik egy pont, ahonnan még mindig van lejjebb, és még mindig, és mindig, és mindig, és mindig, és mindig, és mindig” Jesszusom... „És

mindig, de íme, egyszer megérkezünk. (Szünet) És nincs pince.” (Ránéz)
Na gyere, ezt még gyakorolni kell.
FERI Szeretnék... (Szünet) sétálni.

KÖZJÁTÉK

A liftben. Ketten állnak

IDEGEN Mindjárt leérünk, még öt emelet, mindjárt itt a negyedik, gyerünk, nincs már sok, mindjárt leérünk, mindjárt!
FERI Mondd, hogy felfelé megyünk.
IDEGEN Nem mondom, hogy felfelé megyünk, mert itt a negyedik, már a harmadik jön, mindig van lejjebb, mindig van, de létezik egy pont, ahonnan még mindig van lejjebb, és még mindig, és mindig, és mindig, és mindig, és mindig, de íme, (Kattan egyet a lift.) egyszer megérkezünk. (Szünet) És nincs pince. Na gyere, ezt még gyakorolni kell.

Kiszállnak

HUSZADIK JELENET

ANDI Szia, Norbi.
NORBI Szia.
ANDI Direkt a lépcsőn jöttem, pedig ma már lépcsőztem! Mi van, tőlem menekültél?
NORBI Nem.
ANDI Mert úgy látszik, én téged kergetlek. Baj van?
NORBI Nem. (Leül egy székre, és maga elé néz)
ANDI Norbicsek!
NORBI Nem.
ANDI Feri?
NORBI Nincs.
ANDI Sára?
NORBI Nincs.
ANDI Kicsit ideges vagyok. (Szünet) Lehet, hogy elveszíttem a munkámat.
Meg kell találnom valakit.
NORBI Nekem is kell találnom valakit.
ANDI Különben vége.
NORBI Vége.
ANDI Annyira kivagyok. Feljövök, erre senki nincs itthon. Jó, te itt vagy, de érted... azért mégiscsak...
NORBI Feri jobb.
ANDI Hát nem jobb, de azért érted...
NORBI Nem jobb?
ANDI Jaj, Norbi, olyan hülyeségeket tudsz kérdezni.
NORBI Mert hülye vagyok.
ANDI Nem vagy hülye, csak...
NORBI Igen?
ANDI Feri sosincs itthon. Tudod, milyen az, hogy mindig jövök be ezen a rohadt ajtón, és akkor...
NORBI Sára sincs itt.
ANDI Dehogya! Sára mindig itt van. Törölget meg minden. Feri meg...
NORBI (hirtelen) Hol vannak?
ANDI Nem tudom. Már akkor se volt soha itthon, amikor én itt laktam. Ezért gondoltam, hogy ide jöhet bárki. Mindig kint volt a kilátóban.
NORBI Hol?
ANDI Az a kedvenc helye! Ilyenből is csak egy van!
NORBI A kilátóban?

ANDI Hát legalábbis ezt mondta. De szerintem ott szemelte ki azt a helyet, ahova aztán elment, csak hogy ne legyen itthon velem. De most miért megy el?

NORBI (ránéz) Nekünk is el kéne menni.

ANDI Tessék?

NORBI A kilátóba. Én is szeretek oda járni.

Szünet

ANDI Minek? Megkeresni őket, mi? Te Sárát, én meg Ferit. Kutatnánk ott fönt, mi?

NORBI Nem.

ANDI Mi?

NORBI (feláll) Nem kutatnánk.

ANDI Hát? Jaj... Norbicsek! Mi van veled?

NORBI (járkál) Semmi.

ANDI Neked agyadra ment a...

NORBI A... (Ránéz)

ANDI Nem tudom, de valami az agyadra ment, az biztos... Jó, mondjuk, én sem vagyok teljesen komplett...

NORBI (elindul felé) Andicsek...

ANDI Te legalább becézgetsz. Feri még egy számot sem adott nekem, érted?

Én voltam a hülye, csak valamiért olyan vonzó bír lenni, nem?

NORBI Feri?

ANDI Jaj, te is vonzó vagy, csak valahogy olyan... mint ezek az amerikai sztárok.

NORBI Mármost én? Ja ő. Igen. Egy amerikai sztár.

ANDI Hát azért nem. Tudod, megismerkedtem eggyel, csak egy producerrel, mondjuk, de hát ő választja ki a sztárokat!

NORBI Igen, az a munkája. Na? És kiválasztott?

ANDI Hát ki.

NORBI Tényleg?

ANDI Mármost nem úgy, de úgy is... ha akarnám... tulajdonképpen már elintéztet lenne az ügy, tudom azért kellett magam, ha muszáj, vagy a helyzet... szóval van, ha olyan helyzet...

NORBI Létezik.

ANDI De Ferinek csak csettintenie kéne, érted? És ugranék.

NORBI (tapsol egyet; sétál) Mert nem kellesz neki! Nekem se kéne akarni! Csak azt nem tudom, hogy kell nem akarni, amikor az ember akar. Ha meg nem akar, akkor minnek?

ANDI Nem érted. Ő akarja, de ezt onnan tudod: hogy te akarod!

NORBI Á. Értem. Tiszta misztika.

ANDI Igen. Vedd tudomásul, hogy a nőkhöz kell egy kis...

NORBI (leveszi a pólóját) Olyan nagyot nem tévedhetek.

ANDI Mit csinálsz?

NORBI Varázsolok.

ANDI Norbi...

NORBI (megsimogatja) Hókuszpókus.

ANDI (remegő hangon) Norbi.

NORBI (hadar) Igen. Szóval ez attól izgalmas, mert először is tiltott dolog, nem lenne szabad megtörténnie, másodszor is a te állapotod erősen determinálja az én helyzetemet, függetlenül attól, hogy vágytál-e rám, a magam Ferire semmilyenféleképpen sem hasonlatos módján, csupán a szerep, amit statisztá létemre most hirtelen betöltöttél, erősen archetipikus, hiszen minden egyes vágy, amit önmagunkban tudatosítani engedünk, tulajdonképpen csak valamely nyomorult társadalmi cenzúra érvényesülése, konc, amit élénk hajítottak, és amit látszólag elégedetten rágszálunk, és amikor hirtelen megérezzük a valódi hús szagát, nyomban elárasztanak bennünket az ütések, amint engedünk a vágy csábításának, rögtön csattan hátunkon a tiltás ostora, és ez a fájdalom csak felemeli ben-

nünk és a vágy szintjéről az egyedüli vigasz piedesztáljára emeli a gyümölcsöt, ami egyébként természetes módon csupán az éhség csillapítására lenne alkalmas. Éppen ezért azt gondolom, hogy egy körte is lehet kívánatos, ha valaki csak banánt ehett egész életében.

ANDI Tényleg, tök jó lenne egy kis körte.

NORBI Tévedtem volna? Ja, ja. Nem muszáj lázadni...

ANDI Csókolj meg rendesen.

Belép Feri. Csak a hangját hallják, hogy valaki belép. Norbi ijedten elugrik, Andi marad. Feri belép a szobába. Szinte oson, mint aki nem akar zavarni. Amikor az ajtóhoz ér, megfordul. Mire észbe kap, Andi már belépett a másik szobába. Feri csettint egyet, erre felkapcsolódik a lámpa. Norbi utánuk bámul. Bentről megszólal a zene. Norbi megint kinéz az ablakon, lenéz az utcára. Bemegy a konyhába, és kihozza a whiskyt egy pohárral. Leül a szoba bejáratával szemben

UTOLSÓ JELENET

A bejárati ajtón Sára lép be

NORBI Szia.

SÁRA Szia. Mit csinálsz?

NORBI Ülök.

Sára a másik szoba felé néz

(Lassan) Bent vannak.

SÁRA Tudom.

NORBI Igen?

SÁRA Igen.

NORBI És nem zavar?

SÁRA Kicsit.

NORBI Értem. Kicsit zavar?

SÁRA *(elgondolkodik)* De annyira nem.

NORBI Annyira nem?

SÁRA Annyira, gondolom, téged sem.

NORBI Hova kerültem.

SÁRA De ne legyél már annyira korlátolt!

NORBI Eddig nem tudtam, hogy korlátolt vagyok.

SÁRA *(a másik ajtó felé)* Furcsa, amikor az ember először szembesül veled igazán...

NORBI Nem gondoltam, hogy idejutunk.

SÁRA Ennyire ne dramatizáld azért, légy szíves.

NORBI Miért, esetleg rájössz, hogy mégis fáj?

SÁRA Nem fáj! Csak furcsa!

NORBI Furcsa, hogy nem fáj!

SÁRA Miért fájna? Akkor fájna, ha én egy fiú lennék, ha esélyem volna... és akarnám. Norbi! Neked fáj?

NORBI Dehogyan fáj. Csak furcsa! *(Szünet)* Meglepődtem... rajtad...

SÁRA Én meg rajtad... Az embernek akkor fáj az ilyesmi, ha szerelmes.

NORBI És te nem vagy szerelmes?

SÁRA Nem. Sokkal meglepőbb annál, mint hogy fájjon. És valahogy nem fáj az, hogy egy férfival látom.

NORBI De te most Andiról beszélsz?

SÁRA Ki beszél itt Andiról? Ó mondta ezt a marhaságot, ennyi.

NORBI Milyen marhaságot?

SÁRA Az embernek megszakad a szíve, ha azt a valakit, akibe szerelmes, egy másikkal látja. Én csak meglepődtem, nem szakadt meg a szívem. Viszont nagyon meglepődtem. De a szívem az...

Nyílik a másik szoba ajtaja. Andi lép ki rajta. Elveszi a poharat, majd mintha a magasba emelné, végül kiüssza a tartalmát. Norbi közben erősen figyel Sárát. Sára az ajtót nézi. Norbi egészen lassan megfordul, és meglátja Ferit az ajtóban. Hosszú szünet

FERI *(bizonytalanul)* Tudom, hogy nem tartozik ide, de... *(Szünet)* Valami kor... be kéne fizetni a lakbért.

Lassan elsötétül a színpad, és megjelenik a gangon a Néni. Mondja, mondja, majd elnyeli a feny. Néni szabad improvizációja arról, mit nem szabad elfelejteni

Függönyféle